

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Закон введено в дію з 1 квітня 1991 року
Постановою Верховної Ради Української РСР
від 28 лютого 1991 року N 797-XII
Із змінами і доповненнями, внесеними
Законами України
від 19 грудня 1991 року N 2001-XII
(Законом України від 19 грудня 1991 року N 2001-XII
цей Закон викладено у новій редакції),
від 1 липня 1992 року N 2532-XII,
Декретами Кабінету Міністрів України
від 26 грудня 1992 року N 12-92,
від 26 березня 1993 року N 29-93,
від 30 квітня 1993 року N 43-93,
Законами України
від 5 травня 1993 року N 3180-XII,
від 17 червня 1993 року N 3285-XII,
від 29 червня 1993 року N 3328-XII,
від 6 квітня 1995 року N 126/95-ВР,
від 22 грудня 1995 року N 498/95-ВР,
від 22 березня 1996 року N 96/96-ВР,
від 6 червня 1996 року N 230/96-ВР,
від 11 грудня 1996 року N 581/96-ВР,
від 27 червня 1997 року N 404/97-ВР,
від 31 грудня 1998 року N 378-XIV,
від 25 березня 1999 року N 563-XIV,
від 17 лютого 2000 року N 1458-III,
від 7 грудня 2000 року N 2120-III,
від 26 квітня 2001 року N 2399-III,
від 26 квітня 2001 року N 2400-III,
від 11 липня 2001 року N 2638-III,
від 7 лютого 2002 року N 3054-III,
від 16 січня 2003 року N 429-IV,
від 15 червня 2004 року N 1767-IV,
від 12 січня 2005 року N 2321-IV,
від 3 березня 2005 року N 2454-IV,
від 31 травня 2005 року N 2603-IV,
від 17 листопада 2005 року N 3108-IV,
від 20 грудня 2005 року N 3235-IV,
від 9 лютого 2006 року N 3421-IV,
від 5 жовтня 2006 року N 231-V

(зміни, внесені пунктом 6 розділу I Закону України

від 5 жовтня 2006 року N 231-V, набрали чинності 1 січня 2007 року),
від 19 грудня 2006 року N 489-V
(окремі положення Закону України від 19 грудня 2006 року N 489-V
визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними),
згідно з Рішенням Конституційного Суду України
від 9 липня 2007 року N 6-рп/2007),
від 28 грудня 2007 року N 107-VI
(зміни, внесені Законом України від 28 грудня 2007 року N 107-VI,
діють по 31 грудня 2008 року,
зміни, внесені пунктом 28 розділу II Закону України
від 28 грудня 2007 року N 107-VI,
визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними),
згідно з Рішенням Конституційного Суду України
від 22 травня 2008 року N 10-рп/2008),
від 10 квітня 2008 року N 259-VI,
від 16 квітня 2009 року N 1276-VI,
від 15 грудня 2009 року N 1760-VI,
від 2 грудня 2010 року N 2756-VI,
від 8 липня 2011 року N 3668-VI,
від 5 липня 2012 року N 5062-VI,
від 16 жовтня 2012 року N 5459-VI,
від 28 грудня 2014 року N 76-VIII

**(норми якого в частині врахування середньомісячного сукупного доходу сім'ї
при наданні пільг набувають чинності з 1 липня 2015 року)**

від 2 березня 2015 року N 213-VIII,
від 24 грудня 2015 року N 911-VIII,
від 4 лютого 2016 року N 987-VIII,
від 21 квітня 2016 року N 1339-VIII,
від 6 грудня 2016 року N 1774-VIII,
від 17 січня 2017 року N 1812-VIII,
від 13 квітня 2017 року N 2015-VIII,
від 6 червня 2017 року N 2082-VIII,
від 3 жовтня 2017 року N 2148-VIII
(зміни, внесені підпунктами 4 і 5 пункту 2 розділу I Закону України
від 3 жовтня 2017 року N 2148-VIII, застосовуються з 1 жовтня 2017 року;
зміни, внесені підпунктом 2 пункту 2 розділу I Закону України
від 3 жовтня 2017 року N 2148-VIII, набирають чинності з 1 січня 2018 року),
від 19 грудня 2017 року N 2249-VIII,
від 9 листопада 2017 року N 2189-VIII
(зміни, внесені підпунктом 1 пункту 8 розділу VI Закону України
від 9 листопада 2017 року N 2189-VIII, вводяться в дію з 10 червня 2018 року,
враховуючи зміни, внесені Законом України від 7 червня 2018 року N 2454-VIII),
від 6 червня 2019 року N 2745-VIII,
від 29 червня 2021 року N 1584-IX
(зміни, внесені пунктом 2 розділу I Закону України
від 29 червня 2021 року N 1584-IX, набирають чинності з 1 липня 2021 року)

Додатково див.

**постанову Кабінету Міністрів України
від 27 грудня 2005 року N 1293**

Положенню пункту 1 частини другої статті 2
цього Закону дано офіційне тлумачення
Рішенням Конституційного Суду України
від 25 жовтня 2000 року N 12-рп/2000

Зупинення дії окремих положень цього Закону, передбачене
статтею 24 Закону України "Про Державний бюджет України на 1999 рік",

визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним)
(згідно з Рішенням Конституційного Суду України
від 20 березня 2002 року N 5-рп/2002)

Окремі положення цього Закону
визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними)
(згідно з Рішенням Конституційного Суду України
від 17 липня 2018 року N 6-р/2018)

Окремі положення частини третьої статті 59 цього Закону
визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними)
(згідно з Рішенням Конституційного Суду України
від 25 квітня 2019 року N 1-р(II)/2019)

Частину третю статті 54 цього Закону
визнано такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною)
(згідно з Рішенням Конституційного Суду України
від 7 квітня 2021 року N 1-р(II)/2021)

(Установлено, що з 1 січня 2007 року максимальний розмір пенсії або щомісячного довічного грошового утримання (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткових пенсій, цільової грошової допомоги та пенсій за особливі заслуги перед Україною та інших доплат до пенсій, встановлених законодавством), призначених (перерахованих) у 2006 - 2007 роках відповідно до цього Закону не може перевищувати 12 мінімальних розмірів пенсії за віком, встановленої абзацом першим частини першої статті 28 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", згідно із Законом України від 19 грудня 2006 року N 489-V)

(Установлено, що у 2007 році працюючим пенсіонерам, на яких поширюється дія цього Закону, достроково призначена пенсія за віком (з урахуванням підпункту "г" пункту 1 статті 26 Закону України "Про зайнятість населення", пункту "в" частини другої статті 12 Закону України "Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергблока цієї АЕС на екологічно безпечну систему" та статті 21 Закону України "Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні") у період до досягнення пенсійного віку, передбаченого законодавством для відповідної категорії осіб, не виплачується згідно із Законом України від 19 грудня 2006 року N 489-V, це положення, передбачене статтею 98 Закону України від 19 грудня 2006 року N 489-V, визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 9 липня 2007 року N 6-рп/2007)

(Установлено, що у 2012 році норми і положення окремих статей цього Закону застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2012 рік, згідно із Законом України від 22 грудня 2011 року N 4282-VI)

(Установлено, що у 2013 році норми і положення окремих статей цього Закону застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2013 рік, згідно із Законом України від 6 грудня 2012 року N 5515-VI)

(Установлено, що норми і положення окремих статей цього Закону застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на 2014 рік, згідно із Законом України від 16 січня 2014 року N 719-VII, враховуючи зміни, внесені Законом України від 31 липня 2014 року N 1622-VII)

(Установлено, що норми і положення окремих статей цього Закону застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 8 липня 2010 року N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28 грудня 2014 року N 79-VIII, згідно із Законом України від 28 грудня 2014 року N 80-VIII)

(Установлено, що у разі якщо в осіб із числа учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, визначених статтею 10 цього Закону, стосовно яких встановлено причинний зв'язок інвалідності з Чорнобильською катастрофою, щомісячний розмір пенсійних виплат (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткових пенсій, цільової грошової допомоги, сум індексації та інших доплат та компенсацій до пенсій, встановлених законодавством, крім пенсій за особливі заслуги перед Україною) не досягає в осіб з інвалідністю I групи - 100 відсотків, в осіб з інвалідністю II групи - 80 відсотків, в осіб з інвалідністю III групи - 60 відсотків розміру середньої заробітної плати (доходу) в Україні, з якої сплачено страхові внески та яка враховується для обчислення пенсії за попередній рік, таким особам з інвалідністю виплачується щомісячна державна адресна допомога до пенсії (далі - щомісячна допомога до пенсії) в сумі, якої не вистачає до зазначених розмірів. Якщо на день призначення пенсії відсутні дані про середню заробітну плату (дохід) в Україні, з якої сплачено страхові внески та яка враховується для обчислення пенсії за попередній рік, для визначення суми щомісячної допомоги до пенсії враховується наявний розмір середньої заробітної плати (доходу) в Україні, з якої сплачено страхові внески та яка враховується для обчислення пенсії, з наступним перерахунком щомісячної допомоги до пенсії після отримання даних про середню заробітну плату (дохід) в Україні, з якої сплачено страхові внески та яка враховується для обчислення пенсії за попередній рік. Починаючи з 2022 року щоріку щомісячна допомога до пенсії збільшується з 1 березня виходячи із середньої заробітної плати (доходу) в Україні, з якої сплачено страхові внески та яка враховується для обчислення пенсії, за рік, що передує року перерахунку щомісячної допомоги до пенсії. Виплата щомісячної допомоги до пенсії здійснюється за рахунок коштів державного бюджету згідно із Законом України від 29 червня 2021 року N 1584-IX)

(У тексті Закону слова "Міністерство охорони здоров'я України" та "виконавчі органи рад" в усіх відмінках замінено відповідно словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я" та "виконавчі органи сільських, селищних, міських рад" у відповідному відмінку згідно із Законом України від 16 жовтня 2012 року N 5459-VI)

(У тексті Закону слова "інвалід", "інвалід з дитинства", "дитина-інвалід" та "інвалід війни" в усіх відмінках і числах замінено відповідно словами "особа з інвалідністю", "особа з інвалідністю з дитинства", "дитина з інвалідністю" та "особа з інвалідністю внаслідок війни" у відповідному відмінку і числі згідно із Законом України від 3 жовтня 2017 року N 2148-VIII)

Чорнобильська катастрофа торкнулася долі мільйонів людей. У багатьох регіонах, на величезних територіях виникли нові соціальні та економічні умови. Україну оголошено зоною екологічного лиха. Створення системи надійного захисту людей від наслідків Чорнобильської катастрофи потребує залучення значних фінансових, матеріальних та наукових ресурсів.

Цей Закон визначає основні положення щодо реалізації конституційного права громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, на охорону їх життя і здоров'я та створює єдиний порядок визначення категорій зон радіоактивно забруднених територій, умов проживання і трудової діяльності на них, соціального захисту потерпілого населення.

(преамбулу доповнено абзацом другим згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Мета та основні завдання Закону

Закон спрямований на захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та розв'язання пов'язаних з нею проблем медичного і соціального характеру, що виникли внаслідок радіоактивного забруднення території; громадян, які постраждали внаслідок інших ядерних аварій та випробувань, військових навчань із застосуванням ядерної зброї, та розв'язання пов'язаних з цим проблем медичного і соціального характеру.

(частина перша статті 1 у редакції Закону України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

Державна політика в галузі соціального захисту потерпілих від Чорнобильської катастрофи та створення умов проживання і праці на забруднених територіях базується на принципах:

- пріоритету життя та здоров'я людей, які потерпіли від Чорнобильської катастрофи, повної відповідальності держави за створення безпечних і нешкідливих умов праці;
- комплексного розв'язання завдань охорони здоров'я, соціальної політики і використання забруднених територій на основі державних цільових програм з цих питань та урахування інших напрямів економічної та соціальної політики, досягнень в галузі науки та охорони навколишнього середовища;

(абзац третій частини другої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 09.02.2006 р. N 3421-IV)

- соціального захисту людей, повного відшкодування шкоди особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;
- використання економічних методів поліпшення життя шляхом проведення політики пільгового оподаткування громадян, які постраждали від Чорнобильської катастрофи, та їх об'єднань;
- здійснення заходів щодо професійної переорієнтації та підвищення кваліфікації постраждалого населення;
- забезпечення координації діяльності державних органів, установ, організацій та об'єднань громадян, що вирішують різні проблеми соціального захисту постраждалого населення, а також співробітництва і проведення консультацій між державними органами і постраждалими (їх представниками), між усіма соціальними групами під час прийняття рішень з соціального захисту на місцевому та державному рівнях;

- міжнародного співробітництва в галузях охорони здоров'я, соціального захисту, охорони праці, використання світового досвіду організації роботи з цих питань.

(стаття 1 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 2. Виключена

(стаття 2 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, від 05.10.2006 р. N 231-V, від 10.04.2008 р. N 259-VI, з офіційними тлумаченнями Рішення Конституційного Суду України від 25.10.2000 р. N 12-рп/2000, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI, виключена згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

Стаття 3. Умови проживання і трудової діяльності населення без обмежень за радіаційним фактором

Умовою проживання і трудової діяльності населення без обмежень за радіаційним фактором є одержання додаткової за рахунок забруднення території радіоактивними ізотопами дози, яка не перевищує рівня опромінення 1,0 мЗв (0,1 бер) за рік.

В'їзд у зони відчуження і безумовного (обов'язкового) відселення для постійного проживання забороняється. Проживання населення у цих зонах дозволяється лише до завершення відселення. Порядок в'їзду для постійного проживання в зону гарантованого добровільного відселення визначається рішенням Кабінету Міністрів України.

(частина друга статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Направлення молодих спеціалістів після закінчення закладів професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти для роботи в зонах відчуження, безумовного (обов'язкового) і гарантованого добровільного відселення без їх згоди забороняється.

(частина третя статті 3 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, від 06.06.2019 р. N 2745-VIII)

Стаття 4. Підстави для відселення та право на самостійне переселення громадян з територій, які зазнали радіоактивного забруднення

Підставами на відселення громадян з територій, які зазнали радіоактивного забруднення, є положення Концепції проживання населення на територіях України з підвищеними рівнями радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи. Етапи відселення визначаються Концепцією.

Населення, яке проживає у зоні безумовного (обов'язкового) відселення, підлягає обов'язковому відселенню.

Кожен громадянин, який проживає у зоні гарантованого добровільного відселення, має право на підставі наданої йому об'єктивної інформації про радіаційну обстановку, дози опромінення і можливі їх наслідки для здоров'я самостійно приймати рішення про подальше проживання на цій території чи відселення.

Громадянам, які прийняли рішення про виїзд із зони гарантованого добровільного відселення, створюються умови для відселення.

Право на самостійне переселення (до створення умов для відселення) мають громадяни, які проживають у зонах безумовного (обов'язкового) та гарантованого добровільного відселення, а також сім'ї, які проживають у зоні посиленого радіоекологічного контролю, у складі яких є вагітні жінки або діти до 18 років, за умови, що вони за медичними показниками, які визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, проживати в цій зоні не можуть, або у разі перевищення індивідуальної ефективної еквівалентної дози опромінення людини понад 70 мЗв (7 бер) за життя.

(частина п'ята статті 4 у редакції
Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

Громадяни, які відселяються або самостійно переселяються, користуються компенсаціями, передбаченими цим Законом.

Відселення та самостійне переселення дозволяється лише у місцевості, які не віднесені до категорій зон радіоактивно забруднених територій (стаття 2), за винятком переселення до близьких родичів.

Порядок відселення та самостійного переселення визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 5. Умови реевакуації населення

Реевакуація населення провадиться виключно у добровільному порядку після зниження радіоактивного забруднення території до рівня, який передбачає безпечні умови проживання без обмежень відповідно до частини першої статті 3 цього Закону. Рішення про реевакуацію населення приймається Кабінетом Міністрів України.

(стаття 5 із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Стаття 6. Якість продуктів харчування та сільськогосподарської продукції

Продукти харчування та сільськогосподарська продукція, в яких вміст радіонуклідів не перевищує затверджених допустимих рівнів, вважаються придатними для реалізації та споживання.

Допустимі рівні вмісту радіонуклідів у продуктах харчування та сільськогосподарській продукції затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

(частина друга статті 6 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Продукція, вироблена в зонах радіоактивного забруднення, повинна мати сертифікат відповідності затвердженим допустимим рівням вмісту радіонуклідів, в якому зазначаються відомості про місце виробництва продукції, вміст радіонуклідів, відповідального виробника цієї продукції і контролера, який перевіряв її на вміст радіонуклідів.

(стаття 6 у редакції Закону
України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 7. Заборона виробництва та реалізації радіоактивно забрудненої продукції і умови її використання та переробки

Виробництво та реалізація продукції, радіоактивна забрудненість якої перевищує допустимі рівні вмісту радіонуклідів, за винятком продукції науково-виробничого та дослідного характеру, забороняються.

У разі неможливості використання та переробки продукції, забрудненої радіонуклідами понад затверджені допустимі рівні, вона підлягає вилученню та знищенню у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, з відшкодуванням пов'язаних із цим витрат виробниками забрудненої продукції.

(стаття 7 у редакції Закону
України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 8. Інформація про рівні радіоактивного забруднення

Кабінет Міністрів України забезпечує громадянам України надання повної, своєчасної та достовірної інформації про рівні забруднення радіоактивними речовинами місцевостей, на яких вони проживають або працюють, про ступінь забрудненості радіонуклідами продуктів харчування та майна, про усі вимоги та умови додержання режиму радіаційної безпеки.

Органи громадського контролю можуть перевіряти достовірність зазначеної інформації.

Розділ II

СТАТУС ОСІБ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ, ІНШИХ ЯДЕРНИХ АВАРІЙ ТА ВИПРОБУВАНЬ, ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАНЬ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ЯДЕРНОЇ ЗБРОЇ

(назва розділу II із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

Стаття 9. Визначення осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та випробувань, військових навчань із застосуванням ядерної зброї

(назва статті 9 із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

Особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та випробувань, військових навчань із застосуванням ядерної зброї, є:

(абзац перший статті 9 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

- 1) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС - громадяни, які брали безпосередню участь у ліквідації аварії та її наслідків;
- 2) потерпілі від Чорнобильської катастрофи - громадяни, включаючи дітей, які зазнали впливу радіоактивного опромінення внаслідок Чорнобильської катастрофи;
- 3) громадяни, які брали безпосередню участь у ліквідації інших ядерних аварій та їх наслідків, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, у складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт;

(статтю 9 доповнено пунктом 3 згідно із
Законом України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

- 4) громадяни, які постраждали від радіоактивного опромінення внаслідок будь-якої аварії, порушення правил експлуатації обладнання з радіоактивною речовиною, порушення правил зберігання і захоронення радіоактивних речовин, що сталося не з вини потерпілих.

(статтю 9 доповнено пунктом 4 згідно із
Законом України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

Стаття 10. Визначення осіб, які належать до учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС

Учасниками ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС вважаються громадяни, які безпосередньо брали участь у будь-яких роботах, пов'язаних з усуненням самої аварії, її наслідків у зоні відчуження у 1986-1987 роках незалежно від кількості робочих днів, а у 1988-1990 роках - не менше 30 календарних днів, у тому числі проведенні евакуації людей і майна з цієї зони, а також тимчасово направлені або відряджені у зазначені строки для виконання робіт у зоні відчуження, включаючи військовослужбовців *, працівники державних, громадських, інших підприємств, установ і організацій незалежно від їх відомчої підпорядкованості, а також ті, хто працював не менше 14 календарних днів у 1986 році на діючих пунктах санітарної обробки населення і дезактивації техніки або їх будівництві. Перелік цих пунктів визначається Кабінетом Міністрів України.

* Тут і надалі до військовослужбовців належать: особи офіцерського складу, прапорщики, мічмани, військовослужбовці надстрокової служби, військовозобов'язані, призвані на військові збори, військовослужбовці-жінки, а також сержанти (старшини), солдати (матроси), які перебувають (перебували) на дійсній строковій службі у збройних силах, керівний і оперативний склад органів Комітету державної безпеки, особи начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, а також інших військових формувань.

(стаття 10 у редакції Закону
України від 01.07.92 р. N 2532-XII,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 11. Визначення осіб, які належать до потерпілих від Чорнобильської катастрофи

До потерпілих від Чорнобильської катастрофи належать:

- 1) евакуйовані із зони відчуження (в тому числі особи, які на момент евакуації перебували у стані внутрішньоутробного розвитку після досягнення ними повноліття), а також відселені із зон безумовного (обов'язкового) і гарантованого добровільного відселення;
- 2) особи, які постійно проживали на територіях зон безумовного (обов'язкового) та гарантованого добровільного відселення на день аварії або прожили за станом на 1 січня 1993 року на території зони безумовного (обов'язкового) відселення не менше двох років, а на території зони гарантованого добровільного відселення - не менше трьох років, та відселені або самостійно переселилися з цих територій;
- 3) особи, які постійно проживають або постійно працюють чи постійно навчаються у зонах безумовного (обов'язкового) та гарантованого добровільного відселення за умови, що вони за станом на 1 січня 1993 року прожили або відпрацювали чи постійно навчалися у зоні безумовного (обов'язкового) відселення не менше двох років, а у зоні гарантованого добровільного відселення - не менше трьох років;
- 4) особи, які постійно проживають або постійно працюють чи постійно навчаються на території зони посиленого радіоекологічного контролю, за умови, що вони за станом на 1 січня 1993 року прожили або відпрацювали чи постійно навчалися у цій зоні не менше чотирьох років;
- 5) особи, які працювали з моменту аварії до 1 липня 1986 року не менше 14 календарних днів або не менше трьох місяців протягом 1986 - 1987 років за межами зони відчуження на роботах з особливо шкідливими умовами праці (за радіаційним фактором), пов'язаними з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи, що виконувалися за урядовими завданнями. Перелік видів робіт і місць, де виконувалися зазначені роботи, встановлюється Кабінетом Міністрів України;
- 6) особи, які досягли повноліття, з числа зазначених у статті 27 цього Закону, та яким у дитячому віці встановлено причинний зв'язок інвалідності з наслідками Чорнобильської катастрофи, за умови проходження переогляду у спеціалізованій медико-соціальної експертній комісії відповідно до частини п'ятої статті 17 цього Закону.

(частину першу статті 11 доповнено пунктом 6 згідно із Законом України від 15.06.2004 р. N 1767-IV)

Крім осіб, зазначених у частині першій цієї статті, до потерпілих від Чорнобильської катастрофи належать неповнолітні діти, зазначені у статті 27 цього Закону. Після досягнення повноліття (в разі одруження або влаштування на роботу у передбачених чинним законодавством випадках до досягнення повноліття - за їх бажанням відповідно з часу одруження або влаштування на роботу), визначення статусу потерпілих від Чорнобильської катастрофи провадиться на умовах, визначених частиною першою цієї статті, а щодо потерпілих, зазначених у пункті 6 частини першої цієї статті, визначення категорії провадиться відповідно до пункту 1 частини першої статті 14 цього Закону.

(частина друга статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 26.04.2001 р. N 2400-III, від 15.06.2004 р. N 1767-IV) (стаття 11 у редакції Законів України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 12. Встановлення причинного зв'язку між захворюванням, пов'язаним з Чорнобильською катастрофою, частковою або повною втратою працездатності громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, і Чорнобильською катастрофою

Причинний зв'язок між захворюванням, пов'язаним з Чорнобильською катастрофою, частковою або повною втратою працездатності громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, і Чорнобильською катастрофою визнається встановленим (незалежно від наявності дозиметричних показників чи їх відсутності), якщо його підтверджено під час стаціонарного обстеження постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи

уповноваженою медичною комісією не нижче обласного рівня або спеціалізованими медичними установами Міністерства оборони України, Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, які мають ліцензію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

(частина перша статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Неповнолітнім дітям, зазначеним у статті 27 цього Закону, в разі захворювання причинний зв'язок інвалідності з наслідками Чорнобильської катастрофи встановлюється відповідно до частини першої цієї статті.

На встановлення причинного зв'язку між погіршенням стану здоров'я і встановленням інвалідності та наслідками Чорнобильської катастрофи мають право особи, яким після досягнення повноліття не буде надано відповідно до частини першої статті 11 цього Закону статусу потерпілих від Чорнобильської катастрофи, з числа:

- зазначених у пункті 2 статті 27 цього Закону;
- народжених після 26 квітня 1986 року від батька, який на час настання вагітності матері мав підстави належати до 1 або 2 категорії постраждалих, або матір'ю, яка на час настання вагітності або під час вагітності мала підстави належати до 1 або 2 категорії постраждалих;
- хворих на рак щитовидної залози.

(стаття 12 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.92 р. N 2532-XII, у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 13. Обов'язок держави перед громадянами за шкоду, завдану внаслідок Чорнобильської катастрофи

Держава бере на себе відповідальність за завдану шкоду громадянам та зобов'язується відшкодувати її за:

(абзац перший частини першої статті 13 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

- 1) пошкодження здоров'я або втрату працездатності громадянами та їх дітьми, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;
- 2) втрату годувальника, якщо його смерть пов'язана з Чорнобильською катастрофою;
- 3) матеріальні втрати, що їх зазнали громадяни та їх сім'ї у зв'язку з Чорнобильською катастрофою, відповідно до цього Закону та інших актів законодавства України.

На державу покладаються також зобов'язання щодо своєчасного медичного обстеження, лікування і визначення доз опромінення учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та потерпілих від Чорнобильської катастрофи.

(частина друга статті 13 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 14. Визначення категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та випробувань, військових навчань із застосуванням ядерної зброї, для встановлення пільг і компенсацій

(назва статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

Для встановлення пільг і компенсацій визначаються такі категорії осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи:

- 1) особи з інвалідністю з числа учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та потерпілих від Чорнобильської катастрофи (статті 10, 11 і частина третя статті 12), щодо яких встановлено причинний зв'язок інвалідності з Чорнобильською катастрофою, хворі внаслідок Чорнобильської катастрофи на променеву хворобу, - категорія 1;

(пункт 1 частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.04.2001 р. N 2400-III)

- 2) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, які працювали у зоні відчуження:
 - з моменту аварії до 1 липня 1986 року - незалежно від кількості робочих днів;
 - з 1 липня 1986 року по 31 грудня 1986 року - не менше 5 календарних днів;
 - у 1987 році - не менше 14 календарних днів, а також потерпілі від Чорнобильської катастрофи;

- евакуйовані у 1986 році із зони відчуження (в тому числі особи, які на момент евакуації перебували у стані внутрішньоутробного розвитку, після досягнення ними повноліття);

(абзац п'ятий пункту 2 частини першої статті 14 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

- особи, які постійно проживали у зоні безумовного (обов'язкового) відселення з моменту аварії до прийняття постанови про відселення, - категорія 2;

3) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, які працювали:

- у зоні відчуження з 1 липня 1986 року по 31 грудня 1986 року - від 1 до 5 календарних днів;

- у зоні відчуження в 1987 році - від 1 до 14 календарних днів;

- у зоні відчуження в 1988-1990 роках - не менше 30 календарних днів;

- на діючих пунктах санітарної обробки населення і дезактивації техніки або їх будівництві - не менше 14 календарних днів у 1986 році,

(абзац п'ятий пункту 3 частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

а також потерпілі від Чорнобильської катастрофи (не віднесені до категорії 2), які:

- постійно проживали на територіях зон безумовного (обов'язкового) та гарантованого добровільного відселення на день аварії або які за станом на 1 січня 1993 року прожили у зоні безумовного (обов'язкового) відселення не менше двох років, а на території зони гарантованого добровільного відселення - не менше трьох років та відселені або самостійно переселилися з цих територій;

- постійно проживають або постійно працюють чи постійно навчаються у зонах безумовного (обов'язкового) та гарантованого добровільного відселення за умови, що вони за станом на 1 січня 1993 року прожили або відпрацювали чи постійно навчалися у зоні безумовного (обов'язкового) відселення не менше двох років, а у зоні гарантованого добровільного відселення - не менше трьох років, - категорія 3;

(абзац восьмий пункту 3 частини першої статті 14 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

4) особи, які постійно проживають або постійно працюють чи постійно навчаються на території зони посиленого радіоекологічного контролю, за умови, що вони за станом на 1 січня 1993 року прожили або відпрацювали чи постійно навчалися у цій зоні не менше чотирьох років, - категорія 4.

(пункт 4 частини першої статті 14 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

(частина перша статті 14 у редакції

Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

Крім встановлених цією статтею категорій осіб, право на пільги та компенсації, передбачені цим Законом, мають особи, які працювали з моменту аварії до 1 липня 1986 року не менше 14 календарних днів або не менше трьох місяців протягом 1986 - 1987 років за межами зони відчуження на роботах з особливо шкідливими умовами праці (за радіаційним фактором), пов'язаними з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи, що виконувалися за урядовими завданнями.

(частина друга статті 14 у редакції Законів України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Частина третю статті 14 виключено

(статтю 14 доповнено новою частиною третьою згідно із Законом України від 29.06.93 р. N 3328-XII, у зв'язку з цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою, частину третю статті 14 виключено згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, у зв'язку з цим частини четверту та п'яту вважати відповідно частинами третьою та четвертою)

Громадяни, які брали участь у ліквідації інших ядерних аварій та випробувань, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, у складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт, належать до категорії 1, або 2, або 3. Порядок визначення цих категорій встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(частина четверта статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

Громадяни, які захворіли на променеву хворобу або захворювання яких пов'язане з переопроміненням внаслідок будь-якої аварії, порушення правил експлуатації обладнання з радіоактивною речовиною, порушення правил зберігання і захоронення радіоактивних речовин, які сталися не з вини потерпілих, якщо такий зв'язок встановлено медичними закладами, належать до категорій, зазначених у частині третій цієї статті.

Стаття 15. Підстави для визначення статусу громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Підставами для визначення статусу учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС є період роботи (служби) у зоні відчуження, що підтверджено відповідними документами.

Підставою для визначення статусу евакуйованих із зони відчуження, відселених і таких, які самостійно переселилися, відповідно до статті 4 є довідка про евакуацію, відселення, самостійне переселення.

Підставами для визначення статусу потерпілих від Чорнобильської катастрофи, які проживають або працюють на забруднених територіях, є довідка про період проживання, роботи на цих територіях.

Видача довідок про період роботи (служби) по ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, а також на територіях радіоактивного забруднення, про заробітну плату за цей період здійснюється підприємствами, установами та організаціями (військкоматами), а про період проживання на територіях радіоактивного забруднення, евакуацію, відселення, самостійне переселення - органами місцевого самоврядування.

(частина четверта статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V)

Визначення рівнів забруднення, доз опромінення, відновлення їх шляхом розрахунку здійснюється Кабінетом Міністрів України за поданням відповідних державних органів та обласних державних адміністрацій.

(стаття 15 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

Розділ III

ЄДИНА СИСТЕМА РЕЄСТРАЦІЇ ТА МЕДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСІБ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

Стаття 16. Організація єдиного державного обліку осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

З метою найбільш ефективного вирішення завдань медико-соціального забезпечення осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, створюється Державний реєстр України (єдина інформаційна система), до складу якого входять соціологічні, дозиметричні і медичні підреєстри. Складовою частиною Державного реєстру України є Український військовий реєстр і його підрозділи, що ведуться Міністерством оборони України, Міністерством внутрішніх справ України та Службою безпеки України.

(частина перша статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Головними завданнями Державного реєстру України є здійснення контролю за станом здоров'я, вивчення найближчих та віддалених медичних наслідків у осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Міністерства та інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування, громадські організації передають у Державний реєстр України повну і вичерпну інформацію щодо осіб, визначених статтями 10, 11, 27 цього Закону, для включення в банк даних необхідних відомостей про календарні строки їх роботи, період проживання на радіоактивно забруднених територіях, про місце роботи, про дози опромінення.

(частина третя статті 16 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V)

Реєстраційний номер у Державному реєстрі України повідомляється громадянам, а також лікувальним закладам за місцем їх проживання або роботи.

Громадянам гарантується збереження лікарської таємниці щодо відомостей, що знаходяться в Державному реєстрі України.

Працівники Державного реєстру України несуть відповідальність згідно з чинним законодавством за розголошення відомостей щодо осіб, внесених до Державного реєстру України.

Положення про організацію і функціонування Державного реєстру України розробляється центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сферах охорони здоров'я, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, та затверджується Кабінетом Міністрів України.

(частина сьома статті 16 у редакції Законів України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, від 05.10.2006 р. N 231-V, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI) (стаття 16 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

Стаття 17. Організація медичного обстеження і оздоровлення осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Кабінет Міністрів України, центральні органи виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сферах охорони здоров'я, соціального захисту населення, освіти і науки, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, управління зоною відчуження та зоною безумовного (обов'язкового) відселення, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, громадські організації організують щорічне медичне обстеження (диспансеризацію), санаторно-курортне лікування всіх осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, запроваджують систему радіаційно-екологічного, медико-генетичного, медико-демографічного моніторингу на території України. Цими органами у регіонах найбільшого зосередження осіб, які постраждали, створюються спеціалізовані центри, в тому числі дитячі, для обстеження, лікування, соціально-психологічної реабілітації та профорієнтації потерпілих осіб.

(частина перша статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 05.10.2006 р. N 231-V, від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Медикаменти і медичне обладнання, які надходять цільовим призначенням на території радіоактивного забруднення, а також для спеціалізованих медичних закладів (в тому числі дитячих), в яких проходять лікування постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (незалежно від місця їх розташування на території України), звільняються від усіх видів оподаткування і сплати мита. Перелік таких спеціалізованих медичних закладів визначає Кабінет Міністрів України.

(частина друга статті 17 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Громадяни, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, зобов'язані проходити обов'язкове обстеження в медичних закладах.

Громадяни, які стали особами з інвалідністю внаслідок Чорнобильської катастрофи, переогляд у медико-соціальної експертній комісії проходять залежно від рівнів розладу функцій організму, що встановлюється зазначеною комісією, через 3-5 років. При стійких незворотних морфологічних змінах та порушеннях функцій органів і систем організму, неефективності будь-яких видів реабілітаційних заходів, а також після досягнення пенсійного віку, в тому числі на пільгових умовах, група інвалідності встановлюється безстроково.

(частина четверта статті 17 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Потерпілі діти, яким було встановлено причинний зв'язок інвалідності з наслідками Чорнобильської катастрофи, проходять переогляд у спеціалізованій медико-соціальної експертній комісії по досягненні ними 18 років, незалежно від терміну, на який їм було встановлено інвалідність у дитячому віці.

(статтю 17 доповнено новою частиною п'ятою згідно із Законом України від 26.04.2001 р. N 2400-III, у зв'язку з цим частини п'яту - сьому вважати відповідно частинами шостою - восьмою)

Громадянам, які перенесли променеву хворобу будь-якого ступеня і внаслідок цього стали особами з інвалідністю I або II групи, інвалідність встановлюється безстроково незалежно від віку.

За бажанням осіб з інвалідністю їх переогляд проводиться в будь-який час.

У разі якщо при черговому переогляді у медико-соціальної експертній комісії громадянам не підтверджено будь-яку групу інвалідності, зазначеним громадянам гарантується працевлаштування чи перекваліфікація.

(стаття 17 доповнено частиною восьмою згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 18. Норми харчування у спеціалізованих лікувальних, лікувально-санаторних і курортних закладах

Для громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, Кабінетом Міністрів України за рекомендаціями центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, встановлюються додаткові норми раціонального харчування у спеціалізованих лікувальних, лікувально-санаторних і курортних закладах.

(стаття 18 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 05.10.2006 р. N 231-V, від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Розділ IV

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ГРОМАДЯН, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ, ІНШИХ ЯДЕРНИХ АВАРІЙ ТА ВИПРОБУВАНЬ, ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАНЬ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ЯДЕРНОЇ ЗБРОЇ. ЗАГАЛЬНІ КОМПЕНСАЦІЇ ТА ПІЛЬГИ

(назва розділу IV із змінами, внесеними згідно із Законом України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

Стаття 19. Надання компенсацій та пільг громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Компенсація та пільги, встановлені в даному розділі, стосуються всіх громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи відповідно до встановлених категорій.

(частина перша статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Частину другу статті 19 виключено

(згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 20. Компенсації та пільги громадянам, віднесеним до категорії 1

Особам, віднесеним до категорії 1 (пункт 1 статті 14), надаються такі гарантовані державою компенсації та пільги:

(абзац перший частини першої статті 20 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

- 1) безплатне придбання ліків за рецептами лікарів;
- 2) безплатне позачергове зубопротезування (за винятком зубопротезування із дорогоцінних металів та прирівняних по вартості до них, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я);

(пункт 2 частини першої статті 20 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

- 3) першочергове обслуговування у лікувально-профілактичних закладах та аптеках;
- 4) позачергове щорічне безплатне забезпечення санаторно-курортними путівками шляхом надання щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок через безготівкове перерахування санаторно-курортним закладам, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, за надання послуг із санаторно-курортного лікування чи одержання за їх бажанням грошової компенсації у розмірі середньої вартості путівки в Україні;

право вільного вибору санаторно-курортного закладу відповідного профілю чи закладу відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та, за бажанням, здійснення доплати за надання додаткових послуг за рахунок власних коштів у разі недостатності суми щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок на санаторно-курортне лікування чи відпочинок у вибраному закладі. Санаторно-курортні заклади незалежно від форми власності зобов'язані надавати санаторно-курортні та оздоровчі послуги шляхом безготівкових розрахунків.

Порядок надання щорічної грошової допомоги та здійснення доплат за рахунок власних коштів, виплати грошової компенсації в розмірі середньої вартості путівки в Україні встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розмір щорічної грошової допомоги, щорічний розмір середньої вартості путівки в Україні визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік;

(пункт 4 частини першої статті 20 у редакції
Законів України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 1 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(пункт 4 частини першої статті 20 у редакції
Закону України від 05.07.2012 р. N 5062-VI)

5) користування при виході на пенсію та зміні місця роботи поліклініками, до яких вони були прикріплені під час роботи;

6) щорічне медичне обслуговування, диспансеризація із залученням необхідних спеціалістів, лікування в спеціалізованих стаціонарах;

7) переважне право залишення на роботі при вивільненні працівників у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці, в тому числі при ліквідації, реорганізації або перепрофілюванні підприємства, установи, організації, скороченні чисельності або штату працівників, а також на працевлаштування.

У разі вивільнення працівників у зв'язку з ліквідацією, реорганізацією або перепрофілюванням підприємства, установи, організації, скороченням чисельності або штату працівників їм виплачується допомога в розмірі трикратної середньомісячної заробітної плати, а також зберігається за їх бажання посадовий оклад, тарифна ставка (оклад) на новому місці роботи, але не більше одного року. Їм також гарантується працевлаштування з урахуванням їх побажань або можливість навчання нових професій (спеціальностей) із збереженням у встановленому порядку середньої заробітної плати за останнім місцем роботи за весь період перепідготовки, але не більше одного року.

При переведенні у зв'язку із станом здоров'я на нижчеоплачувану роботу зазначеним працівникам виплачується різниця між попереднім заробітком і заробітком на новій роботі до встановлення інвалідності або одужання, але не більше одного року;

(пункт 7 частини першої статті 20 у редакції
Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

8) виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності в розмірі 100 процентів середньої заробітної плати незалежно від страхового стажу;

(пункт 8 частини першої статті 20 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 16.01.2003 р. N 429-IV)

9) виплата працюючим особам з інвалідністю допомоги по тимчасовій непрацездатності до 4 місяців підряд або до 5 місяців у календарному році;

10) позачергове забезпечення жилию площею осіб, які потребують поліпшення житлових умов (включаючи сім'ї загиблених або померлих громадян). Особи, зазначені в цьому пункті, забезпечуються жилию площею протягом року з дня подання заяви, для чого місцеві ради щорічно виділяють 15 відсотків усього збудованого житла (в тому числі підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності). Кабінет Міністрів України щорічно виділяє обласним державним адміністраціям цільовим призначенням капітальні вкладення відповідно до кількості сімей, що потребують поліпшення житлових умов. Фінансування будівництва здійснюється з Державного бюджету України.

(абзац перший пункту 10 частини першої статті 20
у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Крім загальних підстав, передбачених законодавством України, такими, що потребують поліпшення житлових умов, визнаються особи, які забезпечені жилою площею нижче рівня середньої забезпеченості громадян у даному населеному пункті або які проживають у комунальних квартирах.

Особам, які перенесли променеву хворобу будь-якого ступеня або стали особами з інвалідністю внаслідок Чорнобильської катастрофи, які потребують поліпшення житлових умов, надається додаткова жила площа у вигляді окремої кімнати.

(абзац третій пункту 10 частини першої статті 20 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Сім'я, що втратила годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи, має право на додаткову жилу площу, порядок надання і розмір якої визначається Кабінетом Міністрів України.

Передбаченими цим пунктом пільгами щодо забезпечення житлом громадяни мають право скористатися лише один раз;

(пункт 10 частини першої статті 20 доповнено абзацом п'ятим згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

11) 50-процентна знижка плати за користування житлом (квартирної плати, плати за управління багатоквартирними будинками), комунальними послугами (газ, електрична і теплова енергія, водопостачання, водовідведення та інші послуги) у межах середніх норм споживання, передбачених законом, телефоном (абонентна плата, оплата послуг електрозв'язку за місцеві телефонні розмови з квартирних телефонів при посекундному обліку їх тривалості). Зазначені у цьому пункті пільги надаються також членам сімей громадян, постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, які проживають у жилих будинках (квартирах) усіх форм власності, в межах норм, передбачених законом. До членів сімей громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, належать: дружина (чоловік), неповнолітні діти, непрацездатні батьки, особа, яка проживає разом з постраждалою внаслідок Чорнобильської катастрофи особою з інвалідністю I групи та доглядає за нею, за умови, що ця особа не перебуває у шлюбі; особа, яка знаходиться під опікою або піклуванням громадянина, що має право на пільги, та проживає разом з ним;

(абзац перший пункту 11 частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.92 р. N 2532-XII, у редакції Законів України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, від 26.04.2001 р. N 2400-III, від 05.10.2006 р. N 231-V, із змінами, внесеними згідно із Законами України від 19.12.2017 р. N 2249-VIII, від 09.11.2017 р. N 2189-VIII, зміни, внесені підпунктом 1 пункту 8 розділу VI Закону України від 09.11.2017 р. N 2189-VIII, вводяться в дію з 10.06.2018 р., враховуючи зміни, внесені Законом України від 07.06.2018 р. N 2454-VIII)

Абзац другий пункту 11 частини першої статті 20 виключено

(згідно із Законом України від 26.04.2001 р. N 2400-III)

Особам, які проживають у будинках, що не мають центрального опалення, відшкодовується 50 процентів вартості палива, придбаного в межах норм, встановлених для продажу населенню.

У разі проживання у гуртожитку оплата за проживання провадиться у розмірі 50 процентів встановленої плати; (пункт 11 частини першої статті 20 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

12) передача безплатно в приватну власність займаних ними та їх сім'ями квартир (будинків) державного та громадського житлового фонду незалежно від того, чи є зазначена особа наймачем чи членом сім'ї наймача. Зазначена пільга може бути використана один раз;

(пункт 12 частини першої статті 20 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

13) позачергове безоплатне забезпечення автомобілем осіб з інвалідністю I групи незалежно від наявності медичних показань та осіб з інвалідністю II групи за наявності медичних показань для забезпечення автомобілем, відсутності у них протипоказань до керування автомобілем; позачергове пільгове забезпечення автомобілем осіб з інвалідністю II групи за наявності медичних показань та протипоказань до керування з правом передачі керування автомобілем члену сім'ї. Особи з інвалідністю II групи за відсутності відповідних медичних показань мають право

на безоплатне або на пільгових умовах забезпечення автомобілем, а також особи з інвалідністю III групи за наявності медичних показань - на забезпечення автомобілем та відсутності протипоказань до керування ним - на пільгових умовах у порядку загальної черги. Порядок та умови забезпечення автомобілем визначаються Кабінетом Міністрів України;

(пункт 13 частини першої статті 20 у редакції
Законів України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
від 15.12.2009 р. N 1760-VI)

14) забезпечення продуктами харчування за медичними нормами з обов'язковим прикріпленням до відповідних магазинів за місцем проживання. Зазначеним особам компенсується 50 процентів вартості продуктів харчування за медичними нормами, встановлюваними центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

15) безплатне користування всіма видами міського та приміського транспорту (крім таксі, в яких число посадочних місць для пасажирів не більше 9) на території України за наявності посвідчення встановленого зразка, а в разі запровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду - також електронного квитка, який видається на безоплатній основі;

(пункт 15 частини першої статті 20 у редакції
Законів України від 01.07.92 р. N 2532-XII,
від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 17.01.2017 р. N 1812-VIII)

16) одержання лікарняного листка на весь період лікування в санаторіях і спеціалізованих лікувальних закладах з урахуванням часу проїзду туди й назад, з виплатою допомоги по державному соціальному страхуванню незалежно від того, ким і за чий рахунок видано путівку;

17) позачергове обов'язкове забезпечення їх дітей місцями у дошкільних закладах незалежно від відомчої підпорядкованості;

18) зі сплати податків, зборів, мита та інших платежів до бюджету відповідно до податкового та митного законодавства;

(дію пункту 18 частини першої статті 20 зупинено з 6 січня 1993 року в частині звільнення від оподаткування доходів згідно із Декретом Кабінету Міністрів України від 30.04.93 р. N 43-93)

(пункт 18 частини першої статті 20 втратив чинність в частині звільнення від сплати ввізного мита, митних та акцизних зборів і податку на добавлену вартість з підакцизних товарів, що імпортуються, згідно із Законом України від 22.12.95 р. N 498/95-ВР)

(дію пункту 18 частини першої статті 20 зупинено у частині звільнення від сплати ввізного мита, митних та акцизних зборів і податку на добавлену вартість з товарів, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України, згідно із Законом України від 11.12.96 р. N 581/96-ВР)

(пункт 18 частини першої статті 20 у редакції
Закону України від 02.12.2010 р. N 2756-VI)

19) безплатний проїзд один раз на рік до будь-якого пункту України і назад автомобільним або повітряним, або залізничним, або водним транспортом з правом першочергового придбання квитків;

(пункт 19 частини першої статті 20 у редакції
Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

20) обов'язкове (протягом року після подання заяви) відведення місцевими радами земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва для тих, хто потребує поліпшення житлових умов та перебуває на квартирному обліку, а також відведення земельних ділянок для ведення особистого підсобного господарства, садівництва і городництва, будівництва індивідуальних гаражів і дач;

(пункт 20 частини першої статті 20 у редакції
Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

21) пункт 21 частини першої статті 20 виключено

(пункт 21 частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 31.12.98 р. N 378-XIV, від 17.02.2000 р. N 1458-III, від 07.12.2000 р. N 2120-III, Рішенням Конституційного Суду України від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002, Законами України від 20.12.2005 р. N 3235-IV, від 19.12.2006 р. N 489-V, Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007, виключено згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 1 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

22) використання чергової відпустки у зручний для них час, а також отримання додаткової відпустки із збереженням заробітної плати строком 14 робочих днів на рік;

23) позачерговий протягом року вступ до житлово-будівельних (житлових) кооперативів для тих, хто потребує поліпшення житлових умов, до кооперативів по будівництву та експлуатації колективних гаражів, стоянок для транспортних засобів та їх технічного обслуговування, до садівницьких товариств, а також право на позачергове придбання садових будинків або матеріалів для їх будівництва, для індивідуальної забудови. У випадку одержання житла права, передбачені пунктом 10 цієї статті, втрачаються, якщо житлові умови поліпшились настільки, що відпали підстави для надання іншого жилого приміщення.

Передбаченими цим пунктом пільгами по забезпеченню житлом громадяни мають право скористатися один раз;

(пункт 23 частини першої статті 20 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

24) першочергове обслуговування на підприємствах, в установах, організаціях зв'язку, технічного обслуговування і ремонту транспортних засобів, служби побуту, торгівлі, громадського харчування, житлово-комунального господарства, міжміського транспорту;

25) першочергове придбання промислових товарів підвищеного попиту, в тому числі легкового автомобіля, мотоцикла, моторного човна, телевізора, холодильника, меблів, пральної машини, пилососа у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

26) вступ поза конкурсом до державних вищих закладів освіти, професійно-технічних закладів освіти та на курси для професійного навчання з обов'язковим наданням гуртожитку на час навчання тим, хто не має житла, і виплатою соціальної стипендії в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, незалежно від місця навчання на території України. Особи, які закінчили середні та професійно-технічні заклади освіти з відзнакою (відмінними оцінками), приймаються без екзаменів до державних вищих закладів освіти за результатами співбесіди. Зазначені особи навчаються в цих закладах освіти за рахунок держави;

(пункт 26 частини першої статті 20 у редакції Законів України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 1 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(пункт 26 частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.12.2016 р. N 1774-VIII)

27) позачергове влаштування в заклади соціального забезпечення, а також на обслуговування службами соціального захисту вдома, якщо хворий не має близьких родичів, які проживають з ним.

(абзац перший пункту 27 частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

У разі неможливості організації такого обслуговування закладами соціального захисту відшкодовуються витрати, пов'язані з доглядом за хворим;

(абзац другий пункту 27 частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

28) позачергове встановлення телефону з оплатою 50 процентів вартості його встановлення;

29) пункт 29 частини першої статті 20 виключено

(пункт 29 частини першої статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 03.03.2005 р. N 2454-IV, від 31.12.98 р. N 378-XIV, від 17.02.2000 р. N 1458-III, від 07.12.2000 р. N 2120-III, Рішенням Конституційного Суду України від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002, Законами України від 20.12.2005 р. N 3235-IV, від 19.12.2006 р. N 489-V, Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007, виключено згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 1 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

30) пункт 30 частини першої статті 20 виключено

(згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 1 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

31) оплата лікарняних листків по тимчасовій непрацездатності особам, які є учасниками ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, нараховується за їх бажанням з середнього фактичного заробітку, який вони одержували під час роботи по ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, без обмеження двома тарифними ставками або посадовими окладами.

У такому ж порядку оплата лікарняних листків провадиться і особам, тимчасова непрацездатність яких настала внаслідок загального захворювання.

32) пункт 32 частини першої статті 20 виключено

(згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Пільги, передбачені пунктами 1, 2, 17, 26, 27 цієї статті, поширюються на неповнолітніх дітей померлих громадян, віднесених до категорії 1, смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою. Пільги, передбачені пунктом 26 цієї статті, поширюються на неповнолітніх дітей громадян, віднесених до категорії 1. Пільги, передбачені пунктами 5, 7, 8, 11, 12, 20, 23 і 27 цієї статті, надаються дружині (чоловіку) померлого громадянина, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою, або опікуну (на час опікунства) дітей померлого. Дружині (чоловіку) померлого громадянина, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою, а також опікуну дітей померлого видається посвідчення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

(частина друга статті 20 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, із змінами, внесеними згідно із Законами України від 26.04.2001 р. N 2400-III, від 12.01.2005 р. N 2321-IV)

(установлено, що у 2012 році норми і положення статті 20 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2012 рік, згідно із Законом України від 22.12.2011 р. N 4282-VI)

(установлено, що у 2013 році норми і положення статті 20 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2013 рік, згідно із Законом України від 06.12.2012 р. N 5515-VI)

(установлено, що норми і положення статті 20 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на 2014 рік, згідно із Законом України від 16.01.2014 р. N 719-VII, враховуючи зміни, внесені Законом України від 31.07.2014 р. N 1622-VII)

(установлено, що норми і положення статті 20 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII, згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 80-VIII)

Пільги, передбачені пунктами 5, 7, 8, 11, 12, 20, 23 і 27 частини першої цієї статті, надаються дружинам (чоловікам), якщо та (той) не одружилися вдруге, померлих громадян, смерть яких пов'язана з участю у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, у складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт. Дружинам (чоловікам) зазначеної категорії померлих громадян видається посвідчення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

(статтю 20 доповнено частиною третьою згідно із Законом України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

Стаття 21. Компенсації та пільги громадян, віднесеним до категорії 2

Особам, віднесеним до категорії 2 (пункт 2 статті 14), надаються такі гарантовані державою компенсації та пільги:

(абзац перший частини першої статті 21 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

1) пільги, передбачені пунктами 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 11, 12, 17, 18, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 31 статті 20;

(пункт 1 частини першої статті 21 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

(дію пункту 1 частини першої статті 21 зупинено з 6 січня 1993 року щодо пільги, передбаченої пунктом 18 статті 20 згідно з Декретом Кабінету Міністрів України від 30.04.93 р. N 43-93)

(дію пункту 1 частини першої статті 21 зупинено на 1999 рік в частині одержання безпроцентної позики на індивідуальне житлове (кооперативне) будівництво з розрахунку 13,65 квадратного метра на кожного члена сім'ї з погашенням 50 процентів позики за рахунок державного бюджету, а також безпроцентної позики для будівництва садових будинків та благоустрою садових ділянок, будівництва індивідуальних гаражів громадянами, віднесеними до категорії 1 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, а також надання безпроцентної позики для організації підприємницької діяльності, селянського (фермерського) господарства громадянам, віднесеним до категорії 1 і 2 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, згідно із Законом України від 31.12.98 р. N 378-XIV)

(дію пункту 1 частини першої статті 21 зупинено на 2000 рік в частині одержання безпроцентної позики на індивідуальне житлове (кооперативне) будівництво з розрахунку 13,65 квадратного метра на кожного члена сім'ї з погашенням 50 процентів позики за рахунок державного бюджету, а також безпроцентної позики для будівництва садових будинків та благоустрою садових ділянок, будівництва індивідуальних гаражів громадянами, віднесеними до категорії 1 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, а також надання безпроцентної позики для організації підприємницької діяльності, селянського (фермерського) господарства громадянам, віднесеним до категорії 1 і 2 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, згідно із Законом України від 17.02.2000 р. N 1458-III)

(дію пункту 1 частини першої статті 21 зупинено на 2001 рік в частині одержання безпроцентної позики на індивідуальне житлове (кооперативне) будівництво з розрахунку 13,65 квадратного метра на кожного члена сім'ї з погашенням 50 процентів позики за рахунок державного бюджету, а також безпроцентної позики для будівництва садових будинків та благоустрою садових ділянок, будівництва індивідуальних гаражів громадянами, віднесеними до категорії 1 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, а також надання безпроцентної позики для організації підприємницької діяльності, селянського (фермерського) господарства громадянам, віднесеним до категорії 1 і 2 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, згідно із Законом України від 07.12.2000 р. N 2120-III)

(зупинення дії положень пункту 1 частини першої статті 21, передбачене Законом України від 07.12.2000 р. N 2120-III, визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002)

(дію пункту 1 частини першої статті 21 зупинено на 2006 рік в частині надання безпроцентних та пільгових позик згідно із Законом України від 20.12.2005 р. N 3235-IV)

(дію пункту 1 частини першої статті 21 зупинено на 2007 рік в частині надання безпроцентних та пільгових позик згідно із Законом України від 19.12.2006 р. N 489-V)

(зупинення дії пункту 1 частини першої статті 21, передбачене пунктом 30 статті 71 Закону України від 19.12.2006 р. N 489-V, визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007)

2) пункт 2 частини першої статті 21 виключено

(пункт 2 частини першої статті 21 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, із змінами, внесеними згідно із Законами України від 06.04.95 р. N 126/95-ВР, від 22.03.96 р. N 96/96-ВР, від 27.06.97 р. N 404/97-ВР, від 31.12.98 р. N 378-XIV, від 17.02.2000 р. N 1458-III, від 07.12.2000 р. N 2120-III, Рішенням Конституційного Суду України від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002, у редакції Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 2 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(пункт 2 частини першої статті 21 у редакції Закону України від 05.07.2012 р. N 5062-VI, виключено згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені підпунктом 2 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

3) позачергове забезпечення жилою площею осіб, які потребують поліпшення житлових умов.

Крім загальних підстав, передбачених законодавством України, такими, що потребують поліпшення житлових умов, визнаються особи, які забезпечені жилою площею нижче рівня середньої забезпеченості громадян у даному населеному пункті або які проживають у комунальних квартирах.

Сім'я, що втратила годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи, має право на додаткову жилу площу, порядок надання і розмір якої визначається Кабінетом Міністрів України.

Передбаченими цим пунктом пільгами щодо забезпечення житлом громадяни мають право скористатися один раз;

(пункт 3 частини першої статті 21 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

4) 50-процентна знижка вартості проїзду один раз на рік до будь-якого пункту України і назад автомобільним або повітряним, або залізничним, або водним транспортом;

(пункт 4 частини першої статті 21 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

5) першочергове встановлення телефону з оплатою 50 процентів вартості його встановлення;

6) забезпечення продуктами харчування за фізіологічними нормами з обов'язковим прикріпленням до відповідних магазинів за місцем проживання. Зазначеним особам компенсується 25 процентів вартості продуктів харчування за фізіологічними нормами, встановлюваними центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

(пункт 6 частини першої статті 21 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

7) пункт 7 частини першої статті 21 виключено

(пункт 7 частини першої статті 21 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 31.12.98 р. N 378-XIV, від 17.02.2000 р. N 1458-III, від 07.12.2000 р. N 2120-III, Рішенням Конституційного Суду України від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002, Законами України від 20.12.2005 р. N 3235-IV, від 19.12.2006 р. N 489-V, Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007, виключено згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 2 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

8) відшкодування у встановленому законодавством порядку втраченого заробітку, який вони мали до ушкодження здоров'я, якщо захворювання або каліцтво, що виникли у зв'язку з виконанням робіт, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, призвели до стійкої втрати професійної працездатності (без встановлення інвалідності), що встановлено уповноваженою медичною комісією;

(пункт 8 частини першої статті 21 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

9) безплатне користування всіма видами міського та приміського транспорту (крім таксі) на території України для учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, які належать до категорії 2, за наявності посвідчення встановленого зразка, а в разі запровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду - також електронного квитка, який видається на безоплатній основі.

(пункт 9 частини першої статті 21 у редакції
Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 17.01.2017 р. N 1812-VIII)

Пільги, передбачені пунктами 1, 2, 17, 26, 27 статті 20, поширюються на неповнолітніх дітей померлих громадян, віднесених до категорії 2, смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою. Пільги, передбачені пунктами 5, 7, 8, 11, 12, 20, 23 і 27 статті 20, надаються дружині (чоловіку) померлого громадянина, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою, або опікуну (на час опікунства) дітей померлого. Дружині (чоловіку) померлого громадянина, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою, а також опікуну дітей померлого видається посвідчення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

(частина друга статті 21 у редакції
Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 26.04.2001 р. N 2400-III)

(установлено, що у 2012 році норми і положення статті 21 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2012 рік, згідно із Законом України від 22.12.2011 р. N 4282-VI)

(установлено, що у 2013 році норми і положення статті 21 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2013 рік, згідно із Законом України від 06.12.2012 р. N 5515-VI)

(установлено, що норми і положення статті 21 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на 2014 рік, згідно із Законом України від 16.01.2014 р. N 719-VII, враховуючи зміни, внесені Законом України від 31.07.2014 р. N 1622-VII)

(установлено, що норми і положення статті 21 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII, згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 80-VIII)

Пільги, передбачені пунктами 5, 7, 8, 11, 12, 20, 23 і 27 частини першої статті 20, надаються дружинам (чоловікам), якщо та (той) не одружилися вдруге, померлих громадян, смерть яких пов'язана з участю у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, у складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт. Дружинам (чоловікам) зазначеної категорії померлих громадян видається посвідчення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

(статтю 21 доповнено частиною третьою згідно із
Законом України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

Стаття 22. Компенсації та пільги громадян, віднесеним до категорії

3

Особам, віднесеним до категорії 3 (пункт 3 статті 14), надаються такі гарантовані державою компенсації та пільги:

(абзац перший частини першої статті 22 у редакції
Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

1) пільги, передбачені пунктами 1, 2, 3, 5, 6, 8, 17, 20, 27 статті 20, а також пунктом 7 статті 20 для учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, які належать до категорії 3;

(пункт 1 частини першої статті 22 у редакції
Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

2) пункт 2 частини першої статті 22 виключено

(пункт 2 частини першої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 06.04.95 р. N 126/95-ВР, від 22.03.96 р. N 96/96-ВР, у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, із змінами, внесеними згідно із Законами України від 27.06.97 р. N 404/97-ВР, від 31.12.98 р. N 378-XIV, від 17.02.2000 р. N 1458-III, від 07.12.2000 р. N 2120-III, Рішенням Конституційного Суду України від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002, у редакції Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 3 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(пункт 2 частини першої статті 22 у редакції Закону України від 05.07.2012 р. N 5062-VI, виключено згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені абзацом другим підпункту 3 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

3) щорічне отримання відпустки строком до 14 робочих днів без збереження заробітної плати одному з батьків, які мають неповнолітніх дітей і проживають на територіях зон радіоактивного забруднення;

4) першочерговий вступ до житлово-будівельних (житлових) кооперативів для тих, хто потребує поліпшення житлових умов;

(пункт 4 частини першої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.04.2009 р. N 1276-VI)

5) пункт 5 частини першої статті 22 виключено

(пункт 5 частини першої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 31.12.98 р. N 378-XIV, від 17.02.2000 р. N 1458-III, від 07.12.2000 р. N 2120-III, Рішенням Конституційного Суду України від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002, Законами України від 20.12.2005 р. N 3235-IV, від 19.12.2006 р. N 489-V, Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007, виключено згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 3 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

б) зарахування поза конкурсом при одержанні позитивних оцінок на вступних екзаменах у заклади освіти осіб з числа потерпілих від Чорнобильської катастрофи, які проживають на територіях радіоактивного забруднення і направлені на навчання згідно з планом цільової підготовки або договорами з підприємствами. Зазначені особи навчаються за рахунок держави.

Студентам із числа потерпілих від Чорнобильської катастрофи гарантується надання гуртожитку, якщо вони не мають житла, а також виплата соціальної стипендії в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, незалежно від місця навчання на території України;

(абзац другий пункту 6 частини першої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.12.2016 р. N 1774-VIII)

(пункт 6 частини першої статті 22 у редакції Законів України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 3 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

7) пункт 7 частини першої статті 22 виключено

(згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 3 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

8) пріоритетне забезпечення промисловими товарами тривалого користування, перелік і порядок продажу яких визначається Кабінетом Міністрів України;

9) взяття на квартирний облік громадян, які проживають у комунальних квартирах, незалежно від розміру жилої площі;

10) передача в особисту власність жилих будинків та жилих приміщень державного і громадського житлового фонду, в які відселені або самостійно переселилися громадяни, відповідно до статті 4 цього Закону, незалежно від розміру займаної площі;

11) передача громадянам, які відпрацювали на території зони гарантованого добровільного відселення не менш як три роки, безплатно в приватну власність квартир (будинків) державного та громадського житлового фонду, які вони займають у цій зоні;

(пункт 11 частини першої статті 22 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

12) пункт 12 частини першої статті 22 виключено

(пункт 12 статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 03.03.2005 р. N 2454-IV, від 31.12.98 р. N 378-XIV, від 17.02.2000 р. N 1458-III, від 07.12.2000 р. N 2120-III, Рішенням Конституційного Суду України від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002, Законами України від 20.12.2005 р. N 3235-IV, від 19.12.2006 р. N 489-V, Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007, виключено згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 3 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

13) пункт 13 частини першої статті 22 виключено

(пункт 13 частини першої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 06.04.95 р. N 126/95-ВР, від 22.03.96 р. N 96/96-ВР, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,

від 27.06.97 р. N 404/97-ВР,
від 31.12.98 р. N 378-XIV,
від 17.02.2000 р. N 1458-III,
від 07.12.2000 р. N 2120-III,
Рішенням Конституційного Суду України
від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002,
у редакції Закону України
від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 3 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(пункт 13 частини першої статті 22 у редакції
Закону України від 05.07.2012 р. N 5062-VI,
виключено згідно із
Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені абзацом другим підпункту 3 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

14) відшкодування 50 процентів вартості палива, придбаного в межах норм, встановлених для продажу населенню, особам, які проживають на територіях радіоактивного забруднення до відселення у будинках, що не мають центрального опалення;

(пункт 14 частини першої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

15) звільнення від плати за землю.

(частину першу статті 22 доповнено пунктом 15 згідно із Законом України від 05.05.93 р. N 3180-XII)

Пільги, передбачені пунктами 1, 2, 17, 26, 27 статті 20, поширюються на неповнолітніх дітей померлих громадян з числа учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, віднесених до категорії 3, смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою. Пільги, передбачені пунктами 5, 7, 8, 11, 12, 20, 23 і 27 статті 20, надаються дружині (чоловіку) померлих громадян з числа учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, віднесених до категорії 3, смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою, або опікуну (на час опікунства) дітей померлих громадян. Дружині (чоловіку) померлого громадянина, смерть якого пов'язана з Чорнобильською катастрофою, а також опікуну дітей померлого видається посвідчення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

(статтю 22 доповнено частиною другою згідно із Законом України від 01.07.92 р. N 2532-XII, частина друга статті 22 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 26.04.2001 р. N 2400-III)

Установити, що пільги, передбачені пунктом 1 частини першої та частиною другою цієї статті в частині пільг, передбачених пунктами 1, 2, 11 статті 20, пунктом 14 частини першої цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

(статтю 22 доповнено частиною третьою згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(частину третю статті 22 визнано такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

(установлено, що у 2012 році норми і положення статті 22 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2012 рік, згідно із Законом України від 22.12.2011 р. N 4282-VI)

(установлено, що у 2013 році норми і положення статті 22 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2013 рік, згідно із Законом України від 06.12.2012 р. N 5515-VI)

(установлено, що норми і положення статті 22 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на 2014 рік, згідно із Законом України від 16.01.2014 р. N 719-VII, враховуючи зміни, внесені Законом України від 31.07.2014 р. N 1622-VII)

(установлено, що норми і положення статті 22 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII, згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 80-VIII)

Пільги, передбачені пунктами 5, 7, 8, 11, 12, 20, 23 і 27 частини першої статті 20, надаються дружинам (чоловікам), якщо та (той) не одружилися вдруге, померлих громадян, смерть яких пов'язана з участю у ліквідації інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, у складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт. Дружинам (чоловікам) зазначеної категорії померлих громадян видається посвідчення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

(статтю 22 доповнено частиною третьою згідно із Законом України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII)

Стаття 23. Виключена

(стаття 23 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 05.05.93 р. N 3180-XII, від 06.04.95 р. N 126/95-ВР, від 22.03.96 р. N 96/96-ВР, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, від 27.06.97 р. N 404/97-ВР, від 31.12.98 р. N 378-XIV, від 17.02.2000 р. N 1458-III, від 07.12.2000 р. N 2120-III,

з роз'ясненнями Рішення Конституційного Суду України від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002,

із змінами, внесеними згідно із Законами України від 28.12.2007 р. N 107-VI, від 02.12.2010 р. N 2756-VI, від 05.07.2012 р. N 5062-VI,

виключена згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені підпунктом 4 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

**Стаття 24. Пільги особам, які працювали за межами зони
відчуження на роботах з особливо шкідливими
умовами праці (за радіаційним фактором),
пов'язаними з ліквідацією наслідків аварії на
Чорнобильській АЕС**

Особи, які працювали з моменту аварії до 1 липня 1986 року не менше 14 календарних днів або не менше трьох місяців протягом 1986 - 1987 років за межами зони відчуження на роботах з особливо шкідливими умовами праці (за радіаційним фактором), пов'язаними з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи, що виконувалися за урядовими завданнями, надаються гарантовані державою пільги та компенсації, передбачені пунктами 1, 6, 8, 20 і 27 статті 20, пунктом 15 статті 22.

(стаття 24 у редакції Закону
України від 01.07.92 р. N 2532-XII,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 05.05.93 р. N 3180-XII,
у редакції Закону
України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені абзацом другим підпункту 5 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

Установити, що пільги, передбачені пунктом 1 статті 20, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

(статтю 24 доповнено частиною другою згідно із
Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(частину другу статті 24 визнано такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

(дію статті 24 зупинено на 1999 рік в частині безплатного надання, або забезпечення пільговою санаторно-курортною путівкою, чи путівкою на відпочинок громадян, віднесених відповідно до категорії 3 і 4 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та осіб, які працювали за межами зони відчуження на роботах з особливо шкідливими умовами праці (за радіаційним фактором), пов'язаними з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській АЕС (крім осіб, що мають статус постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи та супроводжують потерпілих дітей віком до 10 років на санаторно-курортне лікування), або виплати за їх бажанням грошової компенсації у розмірах, передбачених у зазначених пунктах статей, згідно із Законом України від 31.12.98 р. N 378-XIV)

(дію статті 24 зупинено на 2000 рік в частині безплатного надання, або забезпечення пільговою санаторно-курортною путівкою, чи путівкою на відпочинок громадян, віднесених відповідно до категорії 3 і 4 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та осіб, які працювали за межами зони відчуження на роботах з особливо шкідливими умовами праці (за радіаційним фактором), пов'язаними з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській АЕС (крім осіб, що мають статус постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи та супроводжують потерпілих дітей віком до 10 років на санаторно-курортне лікування), або виплати за їх бажанням грошової компенсації у розмірах, передбачених у зазначених пунктах статей, згідно із Законом України від 17.02.2000 р. N 1458-III)

(дію статті 24 зупинено на 2001 рік в частині безплатного надання, або забезпечення пільговою санаторно-курортною путівкою, чи путівкою на відпочинок громадян, віднесених відповідно до категорії 3 і 4 осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та осіб, які працювали за межами зони відчуження на роботах з особливо шкідливими умовами праці (за радіаційним фактором), пов'язаними з ліквідацією наслідків аварії на

Чорнобильській АЕС (крім осіб, що мають статус постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи та супроводжують потерпілих дітей віком до 10 років на санаторно-курортне лікування), або виплати за їх бажанням грошової компенсації у розмірах, передбачених у зазначених пунктах статей, згідно із Законом України від 07.12.2000 р. N 2120-III)

(зупинення дії положень статті 24, передбачене Законом України від 07.12.2000 р. N 2120-III, визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002)

Стаття 25. Проходження військової служби особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Особи призовного віку, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, не направляються для проходження військової служби на території з підвищеними рівнями радіоактивного забруднення, а також у військові частини з ядерними установками або іншими джерелами іонізуючого опромінення, надвисокими частотами і компонентами ракетного пального.

Військовослужбовцям строкової служби, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, надаються обов'язкові щорічні відпустки тривалістю не менш як 30 діб без урахування часу проїзду.

Військовослужбовці строкової служби, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, проходять обов'язкове щорічне медичне обстеження.

Стаття 26. Виключена

(стаття 26 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)
(дію статті 26 зупинено на 1995 рік згідно із Законом України від 06.04.95 р. N 126/95-ВР)
(стаття 26 виключена згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Розділ V

ЗАХИСТ ДІТЕЙ, ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

Стаття 27. Визначення дітей, які належать до потерпілих від Чорнобильської катастрофи

До дітей, потерпілих від Чорнобильської катастрофи, належать неповнолітні діти, які:

- 1) евакуйовані із зони відчуження, у тому числі діти, які на момент евакуації знаходились у стані внутрішньоутробного розвитку;
- 2) проживали на момент аварії чи прожили або постійно навчалися після аварії не менше одного року у зоні безумовного (обов'язкового) відселення;
- 3) проживали на момент аварії чи прожили або постійно навчалися після аварії не менше двох років у зоні гарантованого добровільного відселення;
- 4) проживали на момент аварії чи прожили або постійно навчалися після аварії не менше трьох років у зоні посиленого радіоекологічного контролю;
- 5) народились після 26 квітня 1986 року від батька, який на час настання вагітності матері мав підстави належати до категорії 1, 2 або 3 постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, або народжені матір'ю, яка на час настання вагітності або під час вагітності мала підстави належати до категорії 1, 2 або 3 постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи;
- 6) хворі на рак щитовидної залози незалежно від дозиметричних показників, а також хворі на променеву хворобу;
- 7) одержали дозу опромінення щитовидної залози внаслідок Чорнобильської катастрофи, яка перевищує рівні, встановлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.

(стаття 27 із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 01.07.92 р. N 2532-XII,
у редакції Закону
України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 28. Лікування потерпілих дітей

Рятування, лікування та реабілітація (включаючи психологічну) потерпілих дітей дошкільного і шкільного віку визнаються пріоритетними напрямами в усіх медичних програмах і заходах, пов'язаних з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи.

Лікування потерпілих дітей забезпечується на базі кращих вітчизняних санаторно-курортних закладів, спеціалізованих медичних центрів, обладнаних сучасним діагностичним і лікувальним устаткуванням, з сучасними лікарськими засобами, із залученням до роботи в них найдосвідченіших вітчизняних та зарубіжних спеціалістів із своїми методиками, устаткуванням та медикаментами.

Стаття 29. Забезпечення потерпілих дітей продуктами харчування

Потерпілі діти забезпечуються відповідно до фізіологічних норм, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, продуктами харчування, а також харчовими додатками, які сприяють виведенню радіонуклідів з організму, в порядку, передбаченому статтею 30 цього Закону.

(стаття 29 із змінами, внесеними згідно із
Законами України від 01.07.92 р. N 2532-XII,
від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 30. Пільги та компенсації потерпілим дітям та їх батькам

Потерпілим дітям, зазначеним у пунктах 1 - 6 статті 27 цього Закону, та їх батькам надаються такі гарантовані державою компенсації та пільги:

(абзац перший частини першої статті 30 у редакції
Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

1) пункт 1 частини першої статті 30 виключено

(пункт 1 частини першої статті 30 у редакції
Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 26.04.2001 р. N 2400-III,
виключено згідно із
Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені абзацом третім підпункту 6 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

2) виплата допомоги по тимчасовій непрацездатності по догляду за хворою дитиною віком до 14 років - у розмірі 100 процентів середньої заробітної плати (доходу) незалежно від страхового стажу за весь період хвороби, включаючи санаторно-курортне лікування, одному з батьків або особі, яка їх замінює, якщо дитина потребує догляду батьків згідно з медичним висновком закладу охорони здоров'я, в якому дитина лікується чи перебуває на диспансерному обліку;

(пункт 2 частини першої статті 30 у редакції
Законів України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
від 16.01.2003 р. N 429-IV)

3) пункт 3 частини першої статті 30 виключено

(пункт 3 частини першої статті 30 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
пункт 3 частини першої статті 30 виключено
згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені абзацом третім підпункту 6 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

4) безплатне придбання ліків за рецептами лікарів, а також безплатне позачергове зубопротезування (за винятком зубопротезування із дорогоцінних металів та металів, прирівняних до них за вартістю, що визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я);

(пункт 4 частини першої статті 30 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

5) пункт 5 частини першої статті 30 виключено

(пункт 5 частини першої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, від 28.12.2007 р. N 107-VI, з роз'ясненнями Рішення Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008, у редакції Закону України від 05.07.2012 р. N 5062-VI, виключено згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені абзацом третім підпункту 6 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

6) пункт 6 частини першої статті 30 виключено

(пункт 6 частини першої статті 30 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

(дію пункту 6 частини першої статті 30 зупинено на 2006 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 20.12.2005 р. N 3235-IV)

(дію пункту 6 частини першої статті 30 зупинено на 2007 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 19.12.2006 р. N 489-V)

(зупинення дії пункту 6 частини першої статті 30, передбачене пунктом 30 статті 71 Закону України від 19.12.2006 р. N 489-V, визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007)

(пункт 6 частини першої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом "а" підпункту 5 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(пункт 6 частини першої статті 30 виключено згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені абзацом третім підпункту 6 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

7) пункт 7 частини першої статті 30 виключено

(згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

8) пункт 8 частини першої статті 30 виключено

(дію пункту 8 частини першої статті 30 зупинено на 2006 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 20.12.2005 р. N 3235-IV)

(дію пункту 8 частини першої статті 30 зупинено на 2007 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 19.12.2006 р. N 489-V)

(зупинення дії пункту 8 частини першої статті 30, передбачене пунктом 30 статті 71 Закону України від 19.12.2006 р. N 489-V, визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007)

(пункт 8 частини першої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом "а" підпункту 5 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(пункт 8 частини першої статті 30 виключено згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені абзацом третім підпункту 6 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

9) пункт 9 частини першої статті 30 виключено

(згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

10) надання жінкам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, відпустки по вагітності і родах тривалістю 90 календарних днів до родів і 90 календарних днів після родів, яка обчислюється сумарно і надається жінкам повністю незалежно від кількості днів, фактично використаних до родів, з оплатою в розмірі повного заробітку незалежно від страхового стажу та місця роботи.

(абзац перший пункту 10 частини першої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.01.2003 р. N 429-IV)

Абзац другий пункту 10 частини першої статті 30 виключено

(згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені абзацом четвертим підпункту 6 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

Вагітні жінки забезпечуються додатковим харчуванням за нормами, що встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я;

(абзац третій пункту 10 частини першої статті 30 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом "а" підпункту 5 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

11) безплатне харчування учнів закладів загальної середньої, професійної (професійно-технічної) освіти, студентів закладів фахової передвищої освіти, розташованих на територіях радіоактивного забруднення (пункти 2, 3, 4 статті 2 цього Закону), а також дітей, евакуйованих із зони відчуження, дітей, які є особами з інвалідністю внаслідок Чорнобильської катастрофи, і тих, які проживали у зоні безумовного (обов'язкового) відселення з моменту аварії до прийняття постанови про відселення. Дітям, які не харчуються в зазначених закладах освіти, а

також за всі дні, коли вони не відвідували ці заклади, до досягнення повноліття виплачується грошова компенсація у порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України;

(пункт 11 частини першої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.92 р. N 2532-XII, у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.2019 р. N 2745-VIII)

12) пункт 12 частини першої статті 30 виключено

(пункт 12 частини першої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, від 26.04.2001 р. N 2400-III, від 05.10.2006 р. N 231-V, у редакції Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом "а" підпункту 5 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(пункт 12 частини першої статті 30 виключено згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені абзацом третім підпункту 6 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

13) зарахування до стажу роботи одному з батьків часу догляду за потерпілою дитиною до досягнення нею віку 12 років.

Дітям, зазначеним у пункті 7 статті 27 цього Закону, надаються пільги, передбачені пунктами 3, 4 та 5 частини першої цієї статті. Одному з батьків зазначених дітей або особі, яка їх замінює, надаються пільги, передбачені пунктом 2 частини першої цієї статті.

(частина друга статті 30 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Дітям, зазначеним у статті 27 цього Закону, яким встановлено інвалідність, пов'язану з Чорнобильською катастрофою, надаються компенсації та пільги, передбачені пунктами 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 частини першої цієї статті, а також надаються такі компенсації та пільги:

1) безплатне користування всіма видами міського та приміського транспорту (крім таксі з числом посадочних місць для пасажирів не більше 9), на території України за наявності посвідчення встановленого зразка, а в разі запровадження автоматизованої системи обліку оплати проїзду - також електронного квитка, який видається на безплатній основі;

(пункт 1 частини третьої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 17.01.2017 р. N 1812-VIII)

2) позачергове обов'язкове забезпечення місцями у закладах дошкільної освіти незалежно від відомчої підпорядкованості;

(пункт 2 частини третьої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.2019 р. N 2745-VIII)

3) використання чергової відпустки у зручний час для одного з батьків дитини з інвалідністю або особи, яка їх замінює, а також отримання одним із батьків або особою, яка їх замінює, додаткової відпустки із збереженням заробітної плати строком на 14 робочих днів на рік;

4) вступ поза конкурсом до державних вищих закладів освіти, професійно-технічних закладів освіти та на курси для професійного навчання з обов'язковим наданням гуртожитку на час навчання тим, хто не має житла, і виплатою соціальної стипендії в порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, незалежно від місця навчання на території України. Особи, які закінчили середні загальноосвітні школи та професійно-технічні заклади освіти з відзнакою (відмінними оцінками), приймаються без екзаменів до державних вищих закладів освіти за результатами співбесіди. Зазначені особи навчаються в цих закладах освіти за рахунок держави;

(пункт 4 частини третьої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом "б" підпункту 5 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(пункт 4 частини третьої статті 30 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.12.2016 р. N 1774-VIII)

5) позачергове влаштування в заклади соціального захисту, а також обслуговування службами соціального захисту вдома, якщо дитина з інвалідністю не має близьких родичів, які проживають разом з нею;

6) розмір державної соціальної допомоги, призначеної дітям з інвалідністю віком до 18 років, підвищується на 50 процентів від розміру, передбаченого абзацом п'ятим частини першої статті 2 Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю";

(пункт 6 частини третьої статті 30 в редакції Закону України від 31.05.2005 р. N 2603-IV,

із змінами, внесеними згідно із Законом України від 19.12.2017 р. N 2249-VIII)

7) надання додаткової жилої площі у вигляді окремої кімнати дитині, яка стала особою з інвалідністю внаслідок Чорнобильської катастрофи та потребує особливого догляду. Відсутність окремої кімнати є підставою для взяття на квартирний облік. Сім'ям, що мають дітей з інвалідністю, надається право позачергового одержання жилих приміщень;

8) 50-процентна знижка плати за користування сім'єю, що має дитину з інвалідністю, житлом (квартирна плата), телефоном (в тому числі щодо оплати послуг електрозв'язку за місцеві телефонні розмови з квартирних телефонів при похвилинному обліку їх тривалості) та комунальними послугами (водопостачання, газ, електрична, тепла енергія та інші послуги) у жилих будинках (квартирах) усіх форм власності в межах норм, передбачених законодавством, за умови, що дитина проживає разом з сім'єю.

(абзац перший пункту 8 частини третьої статті 30 у редакції Закону України від 26.04.2001 р. N 2400-III)

Абзац другий частини третьої статті 30 виключено

(згідно із Законом України від 26.04.2001 р. N 2400-III)

Сім'ям, що мають дітей з інвалідністю, які проживають у будинках, що не мають центрального опалення, відшкодовується 50 процентів вартості палива, придбаного в межах норм, встановлених для продажу населенню;

9) позачергове встановлення сім'ї, що має дитину з інвалідністю, телефону з оплатою 50 процентів вартості його встановлення;

10) щорічне безплатне забезпечення дитини з інвалідністю та одного з батьків чи особи, яка їх замінює, путівкою для будь-якого виду оздоровлення чи відпочинку протягом двох місяців шляхом надання щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівки через безготівкове перерахування закладам оздоровлення чи відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, за надання послуг із оздоровлення або відпочинку чи одержання грошової компенсації у розмірі середньої вартості путівки в Україні.

Батьки потерпілих дітей з інвалідністю або особа, яка їх замінює, мають право вільного вибору санаторно-курортного закладу відповідного профілю чи закладу відпочинку, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, та, за бажанням, здійснення доплати за надання додаткових послуг за рахунок власних коштів у разі недостатності суми щорічної грошової допомоги для компенсації вартості путівок на санаторно-курортне лікування чи відпочинок у вибраному закладі. Санаторно-курортні заклади незалежно від форми власності зобов'язані надавати санаторно-курортні та оздоровчі послуги шляхом безготівкових розрахунків.

Порядок надання щорічної грошової допомоги та здійснення доплат за рахунок власних коштів, виплати грошової компенсації в розмірі середньої вартості путівки в Україні встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Розмір щорічної грошової допомоги, щорічний розмір середньої вартості путівки в Україні визначаються законом про Державний бюджет України на відповідний рік;

(пункт 10 частини третьої статті 30 у редакції Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом "б" підпункту 5 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(пункт 10 частини третьої статті 30 у редакції
Закону України від 05.07.2012 р. N 5062-VI)

11) першочергове безкоштовне протезування дітей з інвалідністю.

(статтю 30 доповнено частиною третьою згідно із
Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Дітям, які мають підстави для встановлення категорії 2 або 3, до досягнення повноліття, крім компенсацій та пільг, зазначених у частині першій цієї статті, надаються пільги, передбачені пунктами 2, 4 і 5 частини третьої цієї статті.

(статтю 30 доповнено частиною четвертою згідно із
Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Після досягнення повноліття (в разі одруження або влаштування на роботу у передбачених чинним законодавством випадках до досягнення повноліття - за їх бажанням, відповідно з часу одруження або влаштування на роботу) особам, зазначеним у статті 27 цього Закону, надаються пільги та компенсації відповідно до встановлених статтею 14 цього Закону категорій.

(статтю 30 доповнено частиною п'ятою згідно із
Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Дітям до досягнення повноліття, які до вступу в державні заклади вищої освіти, заклади фахової передвищої освіти, заклади професійної (професійно-технічної) освіти, розташовані за межами зони забруднення, мали підстави для отримання категорії 4, надаються пільги, передбачені пунктами 4 і 5 частини першої цієї статті та пунктом 4 частини третьої цієї статті, а студентам з числа цих дітей віком до 23 років надаються пільги, передбачені пунктом 6 статті 22 цього Закону.

(статтю 30 доповнено частиною шостою згідно із
Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
частина шоста статті 30 із змінами, внесеними
згідно із Законом України від 06.06.2019 р. N 2745-VIII)

Установити, що пільги, передбачені пунктом 4 частини першої та пунктами 8, 9 частини третьої цієї статті, надаються за умови, якщо розмір середньомісячного сукупного доходу сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців не перевищує величини доходу, який дає право на податкову соціальну пільгу у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

(статтю 30 доповнено частиною сьомою
згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(частину сьому статті 30 визнано такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

(установлено, що у 2012 році норми і положення статті 30 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2012 рік, згідно із Законом України від 22.12.2011 р. N 4282-VI)

(установлено, що у 2013 році норми і положення статті 30 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2013 рік, згідно із Законом України від 06.12.2012 р. N 5515-VI)

(установлено, що норми і положення статті 30 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на 2014 рік, згідно із Законом України від 16.01.2014 р. N 719-VII, враховуючи зміни, внесені Законом України від 31.07.2014 р. N 1622-VII)

(установлено, що норми і положення статті 30 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII, згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 80-VIII)

Стаття 31. Виключена

(стаття 31 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, виключена згідно із Законами України від 28.12.2007 р. N 107-VI, від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені підпунктом 7 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

Розділ VI

ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ, ЯКЕ ПОТЕРПІЛО ВІД ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

Стаття 32. Забезпечення громадян, які евакуйовані, відселені (відселяються) або самостійно переселилися (переселяються), жилими приміщеннями

1. Громадяни, які евакуйовані або відселені (відселяються), безплатно забезпечуються жилими приміщеннями, як правило, у спеціально збудованих для цієї мети селищах, будинках і квартирах, які передаються їм в особисту власність.

2. Громадяни, які самостійно переселяються або переселилися відповідно до статті 4 цього Закону за направленнями обласних державних адміністрацій, за новим місцем проживання включаються підприємствами, установами та організаціями, де вони працевлаштовані, або місцевими державними адміністраціями, виконавчими органами сільських, селищних, міських рад до окремих від інших категорій списків для позачергового одержання житла без подання документів про здачу приміщення, яке вони займали. При цьому громадяни, які є особами з інвалідністю внаслідок Чорнобильської катастрофи, користуються пільгою, передбаченою пунктом 10 статті 20 цього Закону, незалежно від реєстрації місця проживання.

(абзац перший пункту 2 статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, від 05.10.2006 р. N 231-V, від 16.04.2009 р. N 1276-VI)

Громадяни, які з різних причин не можуть працевлаштуватися та поселитися за обраним місцем проживання, зараховуються до окремих від інших категорій списків для позачергового одержання житла при районних державних адміністраціях, виконавчих органах сільських, селищних, міських рад на підставі направлення, виданого у встановленому порядку.

(абзац другий пункту 2 статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 05.10.2006 р. N 231-V, від 16.04.2009 р. N 1276-VI)

Особи, які після відселення або самостійного переселення повернулися на території радіоактивного забруднення, права на повторне одержання направлення не мають.

Проживання без реєстрації місця проживання та неможливість працевлаштування зазначених у цій статті громадян не можуть бути підставою для відмови у взятті на квартирний облік і наданні житла в будь-якому населеному пункті України.

(абзац четвертий пункту 2 статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.04.2009 р. N 1276-VI)

Органи місцевого самоврядування щорічно виділяють для забезпечення жилою площею вказаних громадян 15 процентів всього збудованого житла (в тому числі підприємствами, установами, організаціями), для чого Кабінет Міністрів України щорічно виділяє обласним державним адміністраціям, на території яких самостійно переселяються громадяни з території радіоактивного забруднення, цільовим призначенням капітальні вкладення відповідно до кількості сімей, що самостійно переселилися.

(абзац п'ятий пункту 2 статті 32 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII,

із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V)

3. Для забезпечення житлом сімей, які відселяються або самостійно переселяються відповідно до статті 4 цього Закону за направленнями обласних державних адміністрацій, місцеві державні адміністрації, виконавчі органи сільських, селищних, міських рад, підприємства, установи та організації, а також самі громадяни можуть купувати в будь-якому населеному пункті України (крім м. Києва та курортних місцевостей) за договірними цінами жилі будинки та квартири у громадян, яким вони належать на праві особистої власності, а також будинки і квартири державного і громадського житлового фонду, що не використовуються, - за їх залишковою балансовою вартістю.

(абзац перший пункту 3 статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V)

Якщо жила площа будинку (квартири), що купується, перевищує 13,65 квадратного метра на кожного члена сім'ї, вартість зайвої площі і частини надвірних будівель, збудованих не за встановленими проектами, сплачує громадянин.

Громадянам, які збудували чи купили за власні кошти жилі будинки садибного типу з надвірними будівлями, а також жилі приміщення в будинках житлово-будівельних (житлових) кооперативів, відшкодовується їх вартість у розмірах, визначених місцевими радами за обраним місцем проживання.

(абзац третій пункту 3 статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Місцеві державні адміністрації, виконавчі органи сільських, селищних, міських рад, підприємства, установи, організації, колективні сільськогосподарські підприємства і громадяни, а також власники жилих будинків і квартир звільняються від сплати державного мита при укладенні договорів купівлі-продажу будинків і квартир.

(абзац четвертий пункту 3 статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V)

Кабінет Міністрів України виділяє Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям, на територію яких самостійно переселяються (переселилися) громадяни відповідно до статті 4 цього Закону, капіталовкладення для придбання житла.

(абзац п'ятий пункту 3 статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V)

4. Громадяни мають право на індивідуальне житлове будівництво з позачерговим одержанням земельних ділянок з гарантованим забезпеченням необхідними будівельними матеріалами, укладанням договорів з підрядними організаціями на будівництво будинків садибного типу, а також на позачерговий вступ до житлово-будівельних (житлових) кооперативів незалежно від строків проживання і реєстрації місця проживання у даному населеному пункті. При цьому громадянам Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями за місцем будівництва житла виділяються кошти з розрахунку 13,65 квадратного метра на кожного члена сім'ї.

(абзац перший пункту 4 статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 05.10.2006 р. N 231-V, від 16.04.2009 р. N 1276-VI)

Розмір і порядок виділення коштів для будівництва житла встановлюються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями. Кошти на будівництво житла відраховуються з загальних капіталовкладень, які виділяються Кабінетом Міністрів України для будівництва житла. У цьому разі громадяни втрачають право на забезпечення житлом, передбачене пунктами 1, 2, 3 цієї статті.

(абзац другий пункту 4 статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V)

За згодою громадян їм можуть передаватись у приватну власність незавершені будівництвом будинки садибного типу для закінчення будівництва за власні кошти. Порядок надання таких будинків визначається Кабінетом Міністрів України. Пільгами, передбаченими цим пунктом, громадяни мають право скористатися один раз.

(пункт 4 статті 32 доповнено абзацом третім згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

5. Громадяни, переселені у тимчасові жилі приміщення, мають право на наступне позачергове за окремим списком забезпечення постійним благоустроєним житлом або на створення умов для будівництва відповідно до пункту 4 цієї статті.

Передбаченими цією статтею пільгами по забезпеченню житлом громадяни мають право скористатися один раз.

Стаття 33. Позачергове забезпечення житлом осіб, які самостійно переселяються (переселилися) на жилу площу близьких родичів

Громадяни з числа осіб з інвалідністю та пенсіонерів, які самостійно переселяються (переселилися) відповідно до статті 4 цього Закону на жилу площу близьких родичів (батьки, діти, онуки, рідні брати і сестри), мають право на позачергове забезпечення житлом як такі, що не мають житла. Житлом вказані громадяни забезпечуються протягом трьох років.

Вказана пільга може бути використана один раз.

Стаття 34. Забезпечення житлом осіб, які евакуйовані в 1986 році за межі республіки і виявили бажання повернутись в Україну

Особи, які евакуйовані в 1986 році за межі республіки і бажають повернутися в Україну, мають право переселитися на жилу площу близьких родичів (батьки, діти, онуки, рідні брати і сестри) з наступним першочерговим забезпеченням житлом як такі, що не мають житла. Громадяни, які не мають на території України близьких родичів або не бажають переселитися на їх жилу площу, включаються місцевими державними адміністраціями, виконавчими органами сільських, селищних, міських рад за обраним місцем проживання (крім м. Києва та курортних місцевостей) до окремих від інших категорій списків для першочергового одержання житла.

(частина перша статті 34 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V)

Вказана пільга може бути використана один раз.

Стаття 35. Компенсація громадянам за майно, втрачене у зв'язку з евакуацією, відселенням або самостійним переселенням

Компенсація громадянам за втрачене у зв'язку з евакуацією, відселенням або самостійним переселенням відповідно до статті 4 цього Закону майно включає:

1) грошову компенсацію у повному розмірі вартості жилих, дачних, садових будинків, гаражів, господарських будівель та споруд, яка здійснюється за цінами, встановленими на момент припинення права власності.

Компенсація за майно, зазначене в абзаці першому цього пункту, виплачена у період 1992 - 1996 років, за зверненнями громадян, яким вона була виплачена, або спадкоємців підлягає перерахунку з врахуванням отриманої компенсації в розмірі вартості, що склалася на період введення національної грошової одиниці України. Виплату здійснити протягом 5 років, з 1 січня 2003 року до 31 грудня 2007 року.

(пункт 1 частини першої статті 35 у редакції Законів України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, від 07.02.2002 р. N 3054-III)

2) вартість сільськогосподарських тварин, що підлягають вимушеному забою з причини підвищеного радіоактивного забруднення, яка відшкодовується органами державного страхування в повному розмірі за страховими документами;

3) вартість плодоягідних насаджень, посівів та незастрахованих сільськогосподарських тварин за затвердженими Кабінетом Міністрів України розцінками;

4) вартість домашнього майна, яке за ступенем радіоактивного забруднення не може бути перевезено на нове місце проживання, за фактичною вартістю з урахуванням зносу, яка визначається комісіями відповідних рад;

(пункт 4 частини першої статті 35 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V)

5) пункт 5 частини першої статті 35 виключено

(згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 6 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

6) пункт 6 частини першої статті 35 виключено

(пункт 6 частини першої статті 35 у редакції
Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
виключено згідно із Законом
України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 6 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

Громадяни, які до введення в дію цього Закону одержали кредит на будівництво житла, дач, гаражів на забруднених територіях, звільняються від сплати процентів за користування позикою.

Громадяни, евакуйовані із зони відчуження, відселені із зони безумовного (обов'язкового) або зони гарантованого добровільного відселення, а також громадяни, що самостійно переселилися з територій, які зазнали радіоактивного забруднення і які на момент евакуації, відселення або самостійного переселення були членами колективних або інших сільськогосподарських підприємств, а також пенсіонери з їх числа, що до набрання чинності цим Законом проживали у сільській місцевості, мають право на отримання земельної частки (паю) за новим місцем роботи (проживання) із земель запасу та резервного фонду в розмірі та в порядку, визначених законодавством.

(статтю 35 доповнено новою частиною третьою згідно із Законом України від 26.04.2001 р. N 2399-III, у зв'язку з цим частини третю - п'яту вважати відповідно частинами четвертою - шостою)

Частина четверту статті 35 виключено

(згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 6 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

Порядок виплати компенсацій, передбачених пунктами 1 і 6 частини першої цієї статті, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(статтю 35 доповнено новою частиною п'ятою згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, у зв'язку з цим частину четверту вважати частиною шостою)

Компенсації, передбачені цією статтею, надаються один раз.

Стаття 36. Компенсації та пільги громадянам, які евакуйовані, відселені (відселяються) або самостійно переселилися (переселяються) на нове місце проживання

Громадянам, які евакуйовані, відселені (відселяються) або самостійно переселилися (переселяються) відповідно до статті 4 цього Закону на нове місце проживання, надаються такі компенсації та пільги:

1) виплата одноразової допомоги в порядку та розмірі, встановлених Кабінетом Міністрів України, на кожного члена сім'ї;

(пункт 1 частини першої статті 36 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

(дію пункту 1 частини першої статті 36 зупинено на 2006 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 20.12.2005 р. N 3235-IV)

(дію пункту 1 частини першої статті 36 зупинено на 2007 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 19.12.2006 р. N 489-V)

(зупинення дії пункту 1 частини першої статті 36, передбачене пунктом 30 статті 71 Закону України від 19.12.2006 р. N 489-V, визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007)

(пункт 1 частини першої статті 36 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 7 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

2) оплата вартості проїзду, витрат на перевезення майна залізничним, водним або автомобільним транспортом за нормами, встановленими обласною державною адміністрацією;

(пункт 2 частини першої статті 36 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

3) збереження середньої заробітної плати за дні зборів у дорогу і влаштування на новому місці проживання, але не більше 14 робочих днів, а також за час перебування у дорозі виходячи з середньомісячного заробітку за попереднім місцем роботи;

4) оплата витрат, пов'язаних з переїздом, яка здійснюється місцевими радами за попереднім місцем проживання за рахунок коштів, виділених на ліквідацію наслідків Чорнобильської катастрофи;

(пункт 4 частини першої статті 36 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

5) пункт 5 частини першої статті 36 виключено

(пункт 5 частини першої статті 36 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 31.12.98 р. N 378-XIV, від 17.02.2000 р. N 1458-III, від 07.12.2000 р. N 2120-III, Рішенням Конституційного Суду України від 20.03.2002 р. N 5-рп/2002, Законами України від 20.12.2005 р. N 3235-IV, від 19.12.2006 р. N 489-V, Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007, виключено згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 7 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

6) першочергове влаштування на роботу місцевими державними адміністраціями, виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, підприємствами, установами, організаціями за новим місцем проживання з урахуванням професії, спеціальності, кваліфікації. У разі неможливості такого працевлаштування громадянам гарантується надання іншої роботи з урахуванням їх побажань і громадських потреб або можливості навчання нових професій (спеціальностей) із збереженням їм у встановленому порядку середньої заробітної плати на весь період перепідготовки, але не більше одного року.

(абзац перший пункту 6 частини першої статті 36 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V)

За громадянами, які працювали на забруднених територіях до відселення або самостійного переселення, зберігається за новим місцем роботи безперервний стаж, стаж роботи за спеціальністю, присвоєна їм кваліфікація та звання в порядку і на умовах, визначених законодавством;

7) позачергове придбання товарів, за які виплачено компенсацію відповідно до пункту 4 статті 35 цього Закону;

8) звільнення від сплати протягом трьох років податку з власників транспортних засобів, а також звільнення осіб, які відселилися або самостійно переселилися в сільські населені пункти, на такий же строк від сплати податку з будівель.

(пункт 8 частини першої статті 36 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 05.05.93 р. N 3180-XII)

Компенсації та пільги, передбачені цією статтею, надаються один раз.

Стаття 37. Виключена

(стаття 37 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 20.12.2005 р. N 3235-IV, від 05.10.2006 р. N 231-V, від 19.12.2006 р. N 489-V, Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007, у редакції Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, виключена згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені підпунктом 7 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

Стаття 38. Бронювання жилого приміщення за особами, які направлені або приїхали за вільним наймом чи за контрактом на роботу в зони відчуження, безумовного (обов'язкового) та гарантованого добровільного відселення

Особи, які направлені або приїхали за вільним наймом на роботу в зони відчуження, безумовного (обов'язкового) та гарантованого добровільного відселення, а також особи, які працюють на територіях радіоактивного забруднення за контрактом, мають право на бронювання жилого приміщення за попереднім місцем проживання на весь час роботи в зазначених зонах.

Розділ VII

ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ ГРОМАДЯН, ЯКІ ПРАЦЮЮТЬ НА ТЕРИТОРІЯХ РАДІОАКТИВНОГО ЗАБРУДНЕННЯ

Стаття 39. Виключена

(стаття 39 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР від 19.12.2006 р. N 489-V, з роз'ясненнями Рішення Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007, із змінами, внесеними згідно із Законами України від 28.12.2007 р. N 107-VI, від 16.10.2012 р. N 5459-VI, виключена згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені підпунктом 7 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

Стаття 39. Доплата громадянам, які працюють у зоні відчуження

Громадянам, які працюють у зоні відчуження, встановлюється доплата у порядку і розмірах, визначених Кабінетом Міністрів України.

(до Закону включено статтю 39 згідно із
Законом України від 04.02.2016 р. N 987-VIII)

Стаття 40. Оплата праці військовослужбовців, військовозобов'язаних, вільнонайманих, які несуть службу на територіях радіоактивного забруднення

Військовослужбовцям, які несуть службу на територіях радіоактивного забруднення, підвищення оплати праці провадиться шляхом нарахування на оклади грошового утримання надбавок, встановлених статтею 39 цього Закону.

Військовозобов'язаним, вільнонайманим, призваним та направленим для ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, а також тим, які несуть службу на території радіоактивного забруднення, оплата праці провадиться згідно із статтею 39 цього Закону за всі календарні дні роботи на підставі довідки, яка надається військовою частиною.

(дію статті 40 зупинено на 2006 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 20.12.2005 р. N 3235-IV)

(дію статті 40 зупинено на 2007 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 19.12.2006 р. N 489-V)

(зупинення дії статті 40, передбачене пунктом 30 статті 71 Закону України від 19.12.2006 р. N 489-V, визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007)

Стаття 41. Оплата праці працівників, які перебувають у відрядженні на територіях радіоактивного забруднення

Працівникам, тимчасово переведеним або відрядженим для роботи на територіях радіоактивного забруднення, оплата праці провадиться з урахуванням доплат, передбачених статтею 39 цього Закону, виплачуються добові у розмірі, передбаченому законодавством. У зоні відчуження добові виплачуються у підвищеному розмірі, який встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(частина перша статті 41 у редакції
Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Працівникам, відрядженим на будівництво об'єктів, пов'язаних з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи, замість добових виплачується 75 процентів середньої заробітної плати за місцем основної роботи.

Частина третю статті 41 виключено

(згідно із Законом
України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

(дію статті 41 зупинено на 2006 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 20.12.2005 р. N 3235-IV)

(дію статті 41 зупинено на 2007 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 19.12.2006 р. N 489-V)

(зупинення дії статті 41, передбачене пунктом 30 статті 71 Закону України від 19.12.2006 р. N 489-V, визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007)

Стаття 42. Виключена

(згідно із Законом України
від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 10 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

Стаття 43. Оплата праці працівників, зайнятих спеціальною переробкою, утилізацією, дослідженням сировини і матеріалів з підвищеною внаслідок Чорнобильської катастрофи радіоактивністю, а також контролем, ремонтом і спеціальною обробкою радіоактивно забруднених технічних засобів

Оплата праці працівників, зайнятих спеціальною переробкою, утилізацією, дослідженням сировини і матеріалів з підвищеною внаслідок Чорнобильської катастрофи радіоактивністю, провадиться за підвищеними на 25 процентів тарифними ставками (відрядними розцінками) і посадовими окладами за умови розташування підприємства поза зонами радіоактивного забруднення і постійної потужності дози зовнішнього опромінення на робочому місці понад 50 мікрорентген на годину.

Оплата праці працівників, зайнятих ремонтом і обслуговуванням технічних засобів та обладнання, їх спеціальною обробкою, проведенням дозиметричного контролю, провадиться за підвищеними на 25 процентів тарифними ставками (відрядними розцінками), посадовими окладами за умови, що поверхневе забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи цих технічних засобів та обладнання перевищує встановлені норми.

(стаття 43 у редакції Закону
України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

Стаття 44. Оплата праці у вихідні та святкові дні на територіях радіоактивного забруднення

Оплата праці у вихідні та святкові дні на територіях радіоактивного забруднення провадиться в подвійному розмірі з урахуванням доплат, встановлених статтею 39 цього Закону.

(стаття 44 із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

(дію статті 44 зупинено на 2006 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 20.12.2005 р. N 3235-IV)

(дію статті 44 зупинено на 2007 рік в частині виплати компенсацій і допомог у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати згідно із Законом України від 19.12.2006 р. N 489-V)

(зупинення дії статті 44, передбачене пунктом 30 статті 71 Закону України від 19.12.2006 р. N 489-V, визнано таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007)

Стаття 45. Виключена

(стаття 45 із змінами, внесеними згідно із
Законами України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
від 17.11.2005 р. N 3108-IV,
виключена згідно із Законом України
від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(зміни, внесені підпунктом 7 пункту 4 розділу I Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018)

Стаття 46. Виключена

(згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 10 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

Стаття 47. Щорічні відпустки працівникам, які працюють (перебувають у відрядженні) на територіях радіоактивного забруднення

Працівники, які працюють (перебувають у відрядженні) на територіях радіоактивного забруднення, надається щорічна відпустка тривалістю пропорційно відпрацьованому на цих територіях часу:

- у зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення - 44 календарні дні. Загальна тривалість відпустки не повинна перевищувати 56 календарних днів;

- у зоні гарантованого добровільного відселення - 37 календарних днів. Загальна тривалість відпустки не повинна перевищувати 49 календарних днів;

- у зоні посиленого радіологічного контролю - 30 календарних днів. Загальна тривалість відпустки не повинна перевищувати 42 календарних днів.

Зазначені відпустки надаються без урахування додаткової відпустки, передбаченої законодавством України.

В усіх випадках тривалість щорічної відпустки не повинна бути меншою за передбачену законодавством України для будь-якої категорії працівників. За працівниками, які отримують відпустку більшої тривалості, ніж передбачено цим Законом, її тривалість зберігається.

(стаття 47 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Розділ VIII

ПЕНСІЇ І КОМПЕНСАЦІЇ ОСОБАМ, ВІДНЕСЕНИМ ДО КАТЕГОРІЙ 1, 2, 3, 4

Стаття 48. Компенсації за шкоду, заподіяну здоров'ю, особам, які стали особами з інвалідністю внаслідок Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та випробувань, учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, інших ядерних аварій, ядерних випробувань, військових навчань із застосуванням ядерної зброї, сім'ям у зв'язку із втратою годувальника та щорічна допомога на оздоровлення

Одноразова компенсація виплачується учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, які стали особами з інвалідністю внаслідок Чорнобильської катастрофи, учасникам ліквідації наслідків інших ядерних аварій, особам, які брали участь у ядерних випробуваннях, військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт, які стали особами з інвалідністю внаслідок відповідних ядерних аварій та випробувань, участі у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт, дружинам (чоловікам), якщо та (той) не одружилися вдруге, померлих громадян, смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою, участю у ліквідації наслідків інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, у складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт, сім'ям, які втратили

годувальника, та батькам померлого із числа осіб, віднесених до учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та смерть яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою, дітям з інвалідністю, інвалідність яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою.

Щорічна допомога на оздоровлення виплачується громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, які брали участь у ліквідації наслідків інших ядерних аварій, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, у складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт, і постраждалим за інших обставин від радіаційного опромінення не з власної вини, віднесеним до категорії 1, учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, інших ядерних аварій, громадянам, які брали участь у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, у складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт, і постраждалим за інших обставин від радіаційного опромінення не з власної вини, віднесеним до категорії 2 або 3, дітям з інвалідністю, інвалідність яких пов'язана з Чорнобильською катастрофою, кожній дитині, яка втратила одного з батьків внаслідок Чорнобильської катастрофи, та евакуйованим із зони відчуження у 1986 році.

Компенсація та допомога, передбачені цією статтею, виплачуються в порядку та розмірах, установлених Кабінетом Міністрів України.

(стаття 48 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, від 25.03.99 р. N 563-XIV, від 11.07.2001 р. N 2638-III, від 20.12.2005 р. N 3235-IV, від 19.12.2006 р. N 489-V, Рішенням Конституційного Суду України від 09.07.2007 р. N 6-рп/2007, Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI, Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008, Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII, Законами України від 22.12.2011 р. N 4282-VI, від 06.12.2012 р. N 5515-VI, від 16.01.2014 р. N 719-VII, враховуючи зміни, внесені Законом України від 31.07.2014 р. N 1622-VII, Законами України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, від 28.12.2014 р. N 80-VIII, у редакції Законів України від 21.04.2016 р. N 1339-VIII, від 06.06.2017 р. N 2082-VIII)

Стаття 49. Пенсії особам, віднесеним до категорій 1, 2, 3, 4

Пенсії особам, віднесеним до категорій 1, 2, 3, 4, встановлюються у вигляді:

- а) державної пенсії;
- б) додаткової пенсії за шкodu, заподіяну здоров'ю, яка призначається після виникнення права на державну пенсію.

Після 1 січня 2015 року додаткова пенсія за шкodu, заподіяну здоров'ю, особам, віднесеним до категорії 4, не встановлюється.

(статтю 49 доповнено частиною другою згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2148-VIII)

Стаття 50. Додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, особам, віднесеним до категорії 1

Особам, віднесеним до категорії 1, призначається щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

(стаття 50 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, у редакції Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 12 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(стаття 50 у редакції Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(установлено, що у 2012 році норми і положення статті 50 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2012 рік, згідно із Законом України від 22.12.2011 р. N 4282-VI)

(установлено, що у 2013 році норми і положення статті 50 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2013 рік, згідно із Законом України від 06.12.2012 р. N 5515-VI)

(установлено, що норми і положення статті 50 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на 2014 рік, згідно із Законом України від 16.01.2014 р. N 719-VII, враховуючи зміни, внесені Законом України від 31.07.2014 р. N 1622-VII)

(установлено, що норми і положення статті 50 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII, згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 80-VIII)

Стаття 51. Додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, особам, віднесеним до категорій 2, 3, 4

Особам, віднесеним до категорій 2, 3, 4 призначається щомісячна додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

(стаття 51 у редакції Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 13 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(стаття 51 у редакції Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(установлено, що у 2012 році норми і положення статті 51 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2012 рік, згідно із Законом України від 22.12.2011 р. N 4282-VI)

(установлено, що у 2013 році норми і положення статті 51 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2013 рік, згідно із Законом України від 06.12.2012 р. N 5515-VI)

(установлено, що норми і положення статті 51 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на 2014 рік, згідно із Законом України від 16.01.2014 р. N 719-VII, враховуючи зміни, внесені Законом України від 31.07.2014 р. N 1622-VII)

(установлено, що норми і положення статті 51 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII, згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 80-VIII)

Стаття 52. Щомісячна компенсація сім'ям за втрату годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи

Щомісячна компенсація у разі втрати годувальника призначається на кожного непрацездатного члена сім'ї, який був на його утриманні, у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

(частини перша та друга статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 28.12.2007 р. N 107-VI, з роз'ясненнями Рішення Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008, замінено частиною першою згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, у зв'язку з цим частини третю - п'яту вважати відповідно частинами другою - четвертою)

Право на щомісячну компенсацію в разі втрати годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи мають непрацездатні члени сім'ї годувальника, які були на його утриманні. При цьому дітям щомісячна компенсація призначається незалежно від того, чи були вони на утриманні годувальника.

Члени сім'ї, які вважаються непрацездатними і утриманцями, визначаються відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

(частина третя статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 17.11.2005 р. N 3108-IV)

Вихованці, учні, студенти, курсанти, слухачі і стажисти мають право на щомісячну компенсацію в разі втрати годувальника на строк навчання у закладах освіти, але не більш як до досягнення ними 23-річного віку.

(частина четверта статті 52 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.2019 р. N 2745-VIII)

(установлено, що у 2012 році норми і положення статті 52 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2012 рік, згідно із Законом України від 22.12.2011 р. N 4282-VI)

(установлено, що у 2013 році норми і положення статті 52 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2013 рік, згідно із Законом України від 06.12.2012 р. N 5515-VI)

(установлено, що норми і положення статті 52 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на 2014 рік, згідно із Законом України від 16.01.2014 р. N 719-VII, враховуючи зміни, внесені Законом України від 31.07.2014 р. N 1622-VII)

(установлено, що норми і положення статті 52 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII, згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 80-VIII)

Стаття 53. Виплата додаткової пенсії за шкоду, заподіяну здоров'ю, та щомісячної компенсації сім'ям за втрату годувальника

Додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, та щомісячна компенсація сім'ям за втрату годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи виплачуються повністю незалежно від заробітної плати, пенсії чи іншого доходу.

(стаття 53 у редакції Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, з роз'ясненнями Рішення Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018, у редакції Закону України від 29.06.2021 р. N 1584-IX)

Стаття 54. Державна пенсія особам, віднесеним до категорії 1 та у зв'язку з втратою годувальника

Пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи можуть призначатися за бажанням громадянина із заробітку, одержаного за роботу в зоні відчуження в 1986 - 1990 роках, у розмірі відшкодування фактичних збитків, який визначається згідно із законодавством. Дружинам (чоловікам), які втратили годувальника із числа учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, віднесених до категорії 1, пенсія у зв'язку з втратою годувальника призначається незалежно від причинного зв'язку смерті з Чорнобильською катастрофою.

(частина перша статті 54 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 13.04.2017 р. N 2015-VIII)

В усіх випадках розмір середньомісячної заробітної плати для обчислення пенсії за роботу у зоні відчуження у 1986 - 1990 роках не може перевищувати 3,0 тис. карбованців.

В усіх випадках розміри пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання внаслідок Чорнобильської катастрофи, не можуть бути нижчими:

- для I групи інвалідності - 6000 гривень;
- для II групи інвалідності - 4800 гривень;
- для III групи інвалідності - 3700 гривень;
- для дітей з інвалідністю - 3700 гривень.

(частина третя статті 54 з роз'ясненнями Рішення Конституційного Суду України від 07.04.2021 р. N 1-р(II)/2021, у редакції Закону України від 29.06.2021 р. N 1584-IX)

(стаття 54 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.92 р. N 2532-XII, Декретом Кабінету Міністрів України від 26.03.93 р. N 29-93, у редакції Законів України від 17.06.93 р. N 3285-XII, від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, від 28.12.2014 р. N 76-VIII)

(установлено, що у 2012 році норми і положення статті 54 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2012 рік, згідно із Законом України від 22.12.2011 р. N 4282-VI)

(установлено, що у 2013 році норми і положення статті 54 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України виходячи з наявних фінансових ресурсів Державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2013 рік, згідно із Законом України від 06.12.2012 р. N 5515-VI)

(установлено, що норми і положення статті 54 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на 2014 рік, згідно із Законом України від 16.01.2014 р. N 719-VII, враховуючи зміни, внесені Законом України від 31.07.2014 р. N 1622-VII)

(установлено, що норми і положення статті 54 застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявних фінансових ресурсів державного і місцевого бюджетів та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, згідно із Законом України від 08.07.2010 р. N 2456-VI, враховуючи зміни, внесені Законом України від 28.12.2014 р. N 79-VIII, згідно із Законом України від 28.12.2014 р. N 80-VIII)

Розміри пенсії, передбачені частиною третьою цієї статті, починаючи з 2022 року щороку з 1 березня індексуються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, з урахуванням коефіцієнта збільшення, що визначається відповідно до абзаців другого і третього частини другої статті 42 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

(статтю 54 доповнено частиною четвертою згідно із Законом України від 29.06.2021 р. N 1584-IX)

Порядок призначення пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи визначається Кабінетом Міністрів України.

(статтю 54 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом України від 29.06.2021 р. N 1584-IX)

Стаття 55. Умови надання пенсій за віком особам, які працювали або проживали на територіях радіоактивного забруднення

Особам, які працювали або проживали на територіях радіоактивного забруднення, пенсії надаються із зменшенням пенсійного віку, встановленого статтею 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", за наявності відповідного страхового стажу, зменшеного на кількість років зменшення пенсійного віку, але не менше 15 років страхового стажу:

(абзац перший частини першої статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 08.07.2011 р. N 3668-VI, у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2148-VIII)

N п/п	Категорії осіб, які постраждали	Зменшення віку
1.	Учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС:	
	- які працювали у зоні відчуження з моменту аварії до 1 липня 1986 року незалежно від кількості робочих днів, а з 1 липня 1986 року по 31 грудня 1986 року - не менше 5 календарних днів	10 років
	- які працювали у 1987 році у зоні відчуження не менше 14 календарних днів	8 років
	- які працювали з 1 липня 1986 року по 31 грудня 1986 року у зоні відчуження від 1 до 5 календарних днів, у 1987 році - від 10 до 14 календарних днів, у 1988 році - не менше 30 календарних днів, на діючих пунктах санітарної обробки населення і дезактивації техніки або їх будівництві - не менше 14 календарних днів у 1986 році	5 років

(пункт 1 частини першої статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, які відпрацювали на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком N 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджуваним у встановленому порядку (чоловіки - 10 років і більше, жінки - 7 років 6 місяців і більше), вік виходу на пенсію зменшується додатково на три роки понад передбачений цією статтею.

Учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, які відпрацювали на інших роботах з шкідливими і важкими умовами праці за списком N 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджуваним у встановленому порядку (чоловіки - 12 років 6 місяців і більше, жінки - 10 років і більше), вік виходу на пенсію зменшується додатково на один рік понад передбачений цією статтею.

2. Потерпілі від Чорнобильської катастрофи:

- евакуйовані з 10-кілометрової зони відчуження у 1986 році	10 років
- евакуйовані з інших територій зони відчуження у 1986 році	8 років
- особи, які постійно проживали або постійно проживають чи постійно працювали або постійно працюють у зоні безумовного (обов'язкового) відселення за умови, що вони за станом на 1 січня 1993 року прожили або відпрацювали у цій зоні не менше 2 років	4 роки* та додатково 1 рік за кожний рік проживання, роботи, але не більше 9 років
- особи, які постійно проживали або постійно проживають чи постійно працювали або постійно працюють у зоні гарантованого добровільного відселення за умови, що вони за станом на 1 січня 1993 року прожили або відпрацювали у цій зоні не менше 3 років	3 роки* та додатково 1 рік за 2 роки проживання, роботи, але не більше 6 років
- особи, які постійно проживали або постійно проживають чи постійно працювали або постійно працюють у зоні посиленого радіологічного контролю за умови, що вони за станом на 1 січня 1993 року прожили або відпрацювали у цій зоні не менше 4 років	2 роки* та додатково 1 рік за 3 роки проживання, роботи, але не більше 5 років
- особи, які працювали з моменту аварії до 1 липня 1986 року не менше 14 календарних днів або не менше трьох місяців протягом 1986 - 1987 років за межами зони відчуження на роботах з особливо шкідливими умовами праці (за радіаційним фактором), пов'язаними з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, що виконувалися за урядовими завданнями	2 роки

* Початкова величина зниження пенсійного віку встановлюється лише особам, які постійно проживали або постійно працювали у зазначених зонах з моменту аварії по 31 липня 1986 року незалежно від часу проживання або роботи в цей період.

(пункт 2 частини першої статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Потерпілим від Чорнобильської катастрофи, які відпрацювали на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за списком N 1 (чоловіки - 10 років і більше, жінки - 7 років 6 місяців і більше), вік виходу на пенсію зменшується додатково на два роки понад передбачений цією статтею.

Потерпілим від Чорнобильської катастрофи, які відпрацювали на інших роботах з шкідливими і важкими умовами праці за списком N 2 (чоловіки - 12 років 6 місяців і більше, жінки - 10 років і більше), вік виходу на пенсію зменшується додатково на один рік понад передбачений цією статтею.

Пенсійний вік за бажанням особи може бути знижено тільки за однією підставою, передбаченою цією статтею, якщо не обумовлено інше. При цьому відповідне зниження пенсійного віку, передбачене цією статтею, застосовується також до завершення періоду збільшення віку виходу на пенсію до 1 січня 2022 року.

(частина друга статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 08.07.2011 р. N 3668-VI)

Призначення та виплата пенсій названим категоріям провадиться відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" і цього Закону.

(частина третя статті 55 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 17.11.2005 р. N 3108-IV)

(стаття 55 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

Стаття 56. Пільги щодо обчислення стажу роботи (служби)

1. Час роботи, служби (в тому числі державної) з ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у зоні відчуження зараховується до стажу роботи, стажу державної служби, вислуги років, яка надає право на пенсію за вислугу років відповідно до Закону України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб": до 1 січня 1988 року - у протрийному, а з 1 січня 1988 року до 1 січня 1993 року - у полуторному розмірі (у тому числі за списком N 1). З 1 січня 1993 року та в наступні роки пільги з обчислення стажу роботи у зоні відчуження визначаються Кабінетом Міністрів України.

(пункт 1 статті 56 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 17.11.2005 р. N 3108-IV, у редакції Закону України від 05.10.2006 р. N 231-V)

2. Право на пенсію в повному розмірі мають громадяни, віднесені до категорій 1, 2, 3, 4 за умови стажу роботи не менш як: чоловіки - 20 років, жінки - 15 років, із збільшенням пенсії на один процент заробітку за кожний рік роботи понад встановлений цим пунктом стаж, але не вище 75 процентів заробітку, а громадянам, які відпрацювали за списком N 1, чоловіки - 10 років і більше, жінки - 7 років 6 місяців і більше - не вище 85 процентів заробітку у разі призначення пенсії на умовах частини другої статті 27 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

(пункт 2 статті 56 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 03.10.2017 р. N 2148-VIII)

3. Громадянам, віднесеним до категорій 1, 2, 3 і 4, надається статус ветерана праці за умови наявності у них стажу роботи у жінок - 25 років, у чоловіків - 30 років.

(статтю 56 доповнено пунктом 3 згідно із Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР, пункт 3 статті 56 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 17.11.2005 р. N 3108-IV, від 03.10.2017 р. N 2148-VIII)

Стаття 57. Пільги щодо визначення заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії

Визначення заробітної плати (доходу) для обчислення пенсії здійснюється відповідно до Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

У разі обчислення пенсії відповідно до частини другої статті 27 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" за бажанням особи, яка звернулася за пенсією, заробітна плата (дохід) для обчислення пенсії може визначатися за будь-які 12 місяців підряд роботи на територіях радіоактивного забруднення.

Якщо особа, яка звернулася за пенсією, пропрацювала на територіях радіоактивного забруднення:

менше 12 місяців, - заробітна плата (дохід) визначається шляхом поділу загальної суми заробітної плати (доходу) за календарні місяці роботи на кількість зазначених місяців;

не менше 30 календарних днів у двох місяцях, - заробітна плата (дохід) визначається за будь-які фактично відпрацьовані 30 календарних днів роботи;

менше місяця, - заробітна плата (дохід) визначається за відповідний календарний місяць з додаванням до заробітної плати (доходу) на основній роботі.

Для обчислення пенсії по інвалідності відповідно до статті 54 цього Закону особам із числа учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, визначених статтею 10 цього Закону, стосовно яких встановлено причинний зв'язок інвалідності з Чорнобильською катастрофою, особам, які брали безпосередню участь у ліквідації інших ядерних аварій та їх наслідків, у ядерних випробуваннях, у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, у складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт, внаслідок чого стали особами з інвалідністю, а також пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи за осіб із числа за бажанням особи, яка звернулася за пенсією, заробітна плата (дохід) визначається виходячи з п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня відповідного року.

Порядок визначення заробітної плати (доходу), у тому числі заробітної плати (доходу), передбаченої частиною четвертою цієї статті, для обчислення пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи, призначеної відповідно до статті 54 цього Закону, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(стаття 57 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 17.11.2005 р. N 3108-IV, у редакції Законів України від 05.10.2006 р. N 231-V, від 29.06.2021 р. N 1584-IX)

Стаття 58. Виплата пенсій працюючим пенсіонерам

Тимчасово, по 30 вересня 2017 року, пенсії, призначені відповідно до цього Закону:

(абзац перший частини першої статті 58 у редакції Закону України від 24.12.2015 р. N 911-VIII, із змінами, внесеними згідно із Законами України від 06.12.2016 р. N 1774-VIII, від 03.10.2017 р. N 2148-VIII, зміни, внесені підпунктом 4 пункту 2 Закону України від 03.10.2017 р. N 2148-VIII, застосовуються з 01.10.2017 р.)

особам (крім осіб з інвалідністю I та II груп, осіб з інвалідністю внаслідок війни III групи та учасників бойових дій, осіб, на яких поширюється дія пункту 1 статті 10 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"), які займають посади державної служби, визначені Законом України від 10 грудня 2015 року N 889-VIII "Про державну службу", а також працюють на посадах та на умовах, передбачених законами України "Про прокуратуру", "Про судоустрій і статус суддів", призначені пенсії / щомісячне довічне грошове утримання не виплачуються;

(абзац другий частини першої статті 58 у редакції Закону України від 24.12.2015 р. N 911-VIII, із змінами, внесеними згідно із Законом України від 06.12.2016 р. N 1774-VIII)

у період роботи особи (крім осіб з інвалідністю I та II груп, осіб з інвалідністю війни III групи та учасників бойових дій, осіб, на яких поширюється дія пункту 1 статті 10 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту") на інших посадах/роботах пенсії, розмір яких перевищує 150 відсотків прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність, виплачуються в розмірі 85 відсотків призначеного розміру, але не менше 150 відсотків прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність.

Після звільнення з роботи виплата пенсії відповідно до цього Закону поновлюється.

З 1 жовтня 2017 року виплата пенсії працюючим пенсіонерам у період роботи поновлюється у встановленому цим Законом розмірі.

(частина третя статті 58 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 24.12.2015 р. N 911-VIII, від 06.12.2016 р. N 1774-VIII, у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2148-VIII, зміни, внесені підпунктом 4 пункту 2 Закону України від 03.10.2017 р. N 2148-VIII, застосовуються з 01.10.2017 р.)

(стаття 58 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 01.07.92 р. N 2532-XII, у редакції Закону України від 02.03.2015 р. N 213-VIII)

Стаття 59. Пенсії військовослужбовцям, які брали участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи

Пенсії військовослужбовцям призначаються з їх грошового забезпечення згідно з цим Законом та іншими законодавчими актами. Додаткова пенсія за шкodu, заподіяну здоров'ю, призначається відповідно до статті 51 цього Закону.

Військовослужбовцям пенсії по інвалідності, а членам їх сімей пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та випробувань, військових навчань із застосуванням ядерної зброї за їх бажанням можуть призначатися на умовах і в порядку, визначених законодавством для осіб, які стали особами з інвалідністю внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, що їх вони дістали при виконанні обов'язків військової служби (службових обов'язків), або відповідно до статті 54 цього Закону.

При обчисленні пенсії по інвалідності відповідно до статті 54 цього Закону особам із числа військовослужбовців, у тому числі військовозобов'язаних, призваних на військові збори, які брали безпосередню участь у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, інших ядерних аварій та у військових навчаннях із застосуванням ядерної зброї, у складанні ядерних зарядів та здійсненні на них регламентних робіт під час проходження військової служби (військових зборів), внаслідок чого стали особами з інвалідністю, і пенсії у зв'язку

з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи за осіб з їх числа за бажанням особи, яка звернулася за пенсією, заробітна плата визначається виходячи з п'ятикратного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня відповідного року, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

(частина третя статті 59 з роз'ясненнями Рішення Конституційного Суду України від 25.04.2019 р. N 1-р(II)/2019, у редакції Закону України від 29.06.2021 р. N 1584-IX)

(стаття 59 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 01.07.92 р. N 2532-XII, від 05.10.2006 р. N 231-V,

у редакції Закону України від 03.10.2017 р. N 2148-VIII,

зміни, внесені підпунктом 5 пункту 2 Закону України від 03.10.2017 р. N 2148-VIII, застосовуються з 01.10.2017 р.)

Стаття 59¹. Виплата пенсій громадянам України, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, у разі виїзду за кордон

У разі виїзду пенсіонера із числа постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи на постійне місце проживання за кордон пенсія, призначена в Україні, крім пенсії, зазначеної в частині другій цієї статті, виплачується в порядку, передбаченому статтею 51 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

Пенсія по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання внаслідок Чорнобильської катастрофи, призначена згідно із статтею 54 цього Закону, в разі виїзду пенсіонера на постійне місце проживання за кордон виплачується органом, що призначає пенсії. При цьому застосовується порядок переведення в інші країни пенсій по інвалідності внаслідок трудового каліцтва або професійного захворювання, що визначається Кабінетом Міністрів України.

(Закон доповнено статтею 59¹ згідно із Законом України від 17.11.2005 р. N 3108-IV)

Стаття 60. Інші пільги та компенсації особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, можуть надаватися інші пільги та компенсації, передбачені законодавством України.

(стаття 60 у редакції Закону України від 28.12.2014 р. N 76-VIII, з роз'ясненнями Рішення Конституційного Суду України від 17.07.2018 р. N 6-р/2018, у редакції Закону України від 29.06.2021 р. N 1584-IX)

Стаття 60¹. Органи, що здійснюють пенсійне забезпечення

Призначення та виплата пенсій, передбачених цим Законом, і щомісячної компенсації сім'ям за втрату годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи провадяться територіальними органами Пенсійного фонду України.

(Закон доповнено статтею 60¹ згідно із Законом України від 29.06.2021 р. N 1584-IX)

Стаття 60². Закон, що підлягає застосуванню

Призначення пенсій провадиться відповідно до законодавства, чинного на час звернення особи за призначенням пенсії. Перерахунок пенсій провадиться відповідно до законодавства, чинного на час проведення перерахунку пенсії.

(Закон доповнено статтею 60² згідно із Законом України від 29.06.2021 р. N 1584-IX)

Розділ ІХ

ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ ОСІБ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

Стаття 61. Пільги щодо оподаткування об'єднань громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Пільги щодо оподаткування об'єднань громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, встановлюються законами про оподаткування.

(стаття 61 із змінами, внесеними згідно
із Законом України від 01.07.92 р. N 2532-XII,
Декретом Кабінету Міністрів України від 26.12.92 р. N 12-92,
Законами України від 05.05.93 р. N 3180-XII,
від 22.12.95 р. N 498/95-ВР,
у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Розділ Х

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 62. Роз'яснення порядку застосування цього Закону

Роз'яснення порядку застосування цього Закону провадиться у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, рішення якого є обов'язковими для виконання міністерствами та іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, всіма суб'єктами господарювання, незалежно від їх відомчої підпорядкованості та форм власності.

(стаття 62 у редакції Закону
України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-ІІ)

Стаття 63. Фінансування витрат, пов'язаних з реалізацією цього Закону

Фінансування витрат, пов'язаних з реалізацією цього Закону, здійснюється за рахунок коштів державного і місцевого бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.

(стаття 63 у редакції Законів
України від 01.07.92 р. N 2532-XII,
від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 16 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(стаття 63 у редакції Закону
України від 24.12.2015 р. N 911-VIII)

Стаття 64. Відповідальність осіб за порушення даного Закону

Особи, винні в порушенні вимог цього Закону, утаюванні або навмисному перекрученні відомостей про стан радіаційної обстановки або про захворюваність людей, у видачі документів, посвідчень, вчиненні будь-яких інших діянь, що призводять до незаконного одержання громадянами прав і пільг, передбачених цим Законом, несуть матеріальну, адміністративну або кримінальну відповідальність, встановлену законодавством України.

Стаття 65. Порядок видачі посвідчень особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

1. Учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та потерпілим від Чорнобильської катастрофи видаються посвідчення, виготовлені за зразками, затвердженими Кабінетом Міністрів України.

Дітям, які не досягли повноліття, посвідчення видаються на загальних підставах та вручаються батькам.

2. При зміні категорії, а також у випадках, передбачених статтею 17 цього Закону, посвідчення підлягає заміні.
(пункт 2 статті 65 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

3. Посвідчення "Учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС" та "Потерпілий від Чорнобильської катастрофи" є документами, що підтверджують статус громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та надають право користування пільгами, встановленими цим Законом.

4. Видача посвідчень провадиться спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями за поданням районних державних адміністрацій.

(абзац перший пункту 4 статті 65 із змінами, внесеними згідно із Законами України від 05.10.2006 р. N 231-V, від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Порядок видачі посвідчень встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(стаття 65 у редакції Закону України від 01.07.92 р. N 2532-XII)

Стаття 66. Поширення дії цього Закону на громадян інших держав, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Громадяни інших держав, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, користуються всіма пільгами, що передбачені цим Законом, у разі переїзду на постійне місце проживання в Україну.

Стаття 67. Порядок підвищення розміру доплат, пенсій і компенсацій, передбачених цим Законом

Конкретні розміри всіх доплат, пенсій і компенсацій підвищуються Кабінетом Міністрів України відповідно до зміни індексу вартості життя і зростання мінімальної заробітної плати.

(стаття 67 у редакції Закону України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Крім індексації пенсії, яка здійснюється відповідно до законодавства про індексацію грошових доходів населення, у разі, якщо величина середньої заробітної плати в Україні за даними центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері статистики, за минулий рік зросла, то з 1 березня поточного року розмір пенсії підвищується в порядку, встановленому частиною другою статті 42 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування".

(статтю 67 доповнено частиною другою згідно із Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V, частина друга статті 67 із змінами, внесеними згідно із Законом України від 16.10.2012 р. N 5459-VI)

Максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати десяти прожиткових мінімумів, установлених для осіб, які втратили працездатність. Тимчасово, по 31 грудня 2017 року, максимальний розмір пенсії (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною, індексації та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством, крім доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною) не може перевищувати 10 740 гривень.

(статтю 67 доповнено частиною третьою згідно із Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V,

частина третя статті 67 у редакції
Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI)

(зміни, внесені підпунктом 17 пункту 28 розділу II Закону України від 28.12.2007 р. N 107-VI, визнано такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), згідно з Рішенням Конституційного Суду України від 22.05.2008 р. N 10-рп/2008)

(частина третя статті 67 у редакції
Закону України від 08.07.2011 р. N 3668-VI,
із змінами, внесеними згідно із
Законом України від 24.12.2015 р. N 911-VIII,
у редакції Закону України
від 06.12.2016 р. N 1774-VIII)

Стаття 68. Підстави для припинення виплати компенсацій та надання пільг за проживання на території зони безумовного (обов'язкового) відселення

Вплата компенсацій і надання пільг, передбачених статтями 37 і 46 цього Закону, громадянам, які проживають на території зони безумовного (обов'язкового) відселення, припиняється у разі їх відмови від переселення в збудоване для цієї мети житло (житлові умови повинні відповідати вимогам, передбаченим житловим законодавством). На зазначених громадян у період їх подальшого проживання на радіоактивно забрудненій території не поширюється також пільга щодо зменшення пенсійного віку, передбачена статтею 55 цього Закону.

(стаття 68 у редакції Законів
України від 01.07.92 р. N 2532-XII,
від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 69. Виключена

(згідно із Законом
України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 70. Захист прав громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Громадяни, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, мають право захищати у відповідних державних, судових органах свої законні інтереси та інтереси своїх дітей.

(Закон доповнено статтею 70 згідно із
Законом України від 06.06.96 р. N 230/96-ВР)

Стаття 71. Особливості внесення змін до цього Закону

Дія положень цього Закону не може призупинятися іншими законами, крім законів про внесення змін до цього Закону.

(Закон доповнено статтею 71 згідно із
Законом України від 05.10.2006 р. N 231-V)

Голова Верховної Ради
Української РСР
м. Київ
28 лютого 1991 року
N 796-XII

Л. КРАВЧУК

© ТОВ "Інформаційно-аналітичний центр "ЛІГА", 2022
© ТОВ "ЛІГА ЗАКОН", 2022

